

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred 10 v. v Mariboru s pošiljanjem na dom za cesto leta 4 K, poi leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naravnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam posj, plača na leto samo 3 K. Naravnina se pošilja na: Upravnštvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dodeljuje do odprtosti. — Udej „Katol. Slovenskega društva“ dobivajo list brez posebne naravnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naravnino, inserati in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petitvrite za enkrat 10 v., za dvakrat 25 v., za trikrat 35 v. Za večkratno oglašo primere popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštino preste.

Današnja številka obsega 10 strani in priloga:
„N A Š D O M.“

V Celje!

V nedeljo, dne 3. maja, se vrši občni zbor naše politične organizacije Slovenske Kmečke Zveze v Celju. Občni zbori Kmečke Zveze so zadnja leta pravi prazniki za slovensko-štajersko politiko. Na njih se dajejo glavní pravci za javno delovanje do prihodnjega občnega zaborava. Tako bo tudi v nedeljo v Celju. Govoril bo na tem zborovanju prvoboritelj koroških Slovencev, dr. Janko Brejc, in s tem imenom je že razvit program za bližnji čas.

Dosedaj smo imeli veliko bojev z našo liberalno stranko, in sicer hudih bojev, kajti boji med lastnimi brati so navažno hujši kakor med nasprotniki. Kakor znano, se nam je boj vsilil, mi ga nismo iskali. Toda ko so brezvestni ljudje začeli razpor, morali smo v sprednje vrste ter braniti slovenskemu ljudstvu njegove svetinje. Sedaj leži naš liberalni nasprotnik v zadnjih zdihljajih. Se bo še gibal in parkrat stresel, toda to ne bodo več toliko boji z nami, kakor boji s smrtno. In v tem času prihaja k nam dr. Janko Brejc, da nam poda geslo za prihodnjo dobo.

Koroški Slovenci bjejo hudo bitko s svojimi nemškimi nasprotniki. Dokler so imeli staroliberalni možje prvo besedo v slovenski politiki, si niso upali svojega delovanja raztegniti tudi na Koroško, ampak razglasili so kratkomalo njihovo smrt. Morituri vos salutant, umirajoči vas pozdravlja, to je bilo vse, kar je dala stara liberalna doba koroškim Slovencem.

Vsled takega kratkovidnega in malomarnega delovanja je bilo nujno potrebno, da so se po Slovenskem organizirale katoliško-narodne vrste. S temi organizacijami je prišel med naše ljudstvo nov duh, duh poguma za življenje. In glasnik, ki je nesel ta pogum za življenje in za boje tudi na Koroško, je bil ravno dr. Janko Brejc, govornik na nedeljskem občnem zboru Kmečke Zveze v Celju. Koroška, o kateri so prej razglašali, da že umira, se pod njegovim vodstvom in s soščelovanjem požrtvovalnih rodoljubov zopet oživila. Koroška ne umira, ampak vstaja.

Nemški navali na štajerske Slovence postajajo zadnji čas zopet besnejši kakor so bili pretekla leta. Nemcem se mudi, da zgradijo Prusom most do naše sirske Adrije. Toda mi Slovenci hočemo stati na straži. Branili bomo svojo slovensko zemljo, branili tudi svojo vladarsko hišo proti sovražnim naklanjam naše sosedne države na severu. Dr. Brejc je star bojevnik proti sovražnikom Slovenije in Avstrije, zato ga pojedimo v nedeljo poslušat, da se vžgemo za novo dobo ob njegovih gorečih navdušenosti!

Pred razpadom.

Zadnji dve nedelji sta za notranje-politični razvoj na Slovenskem Štajerju velikega pomena. Predzadnjo nedeljo, dne 19. aprila, je načelnik slovensko-štajerske svobodomiselne stranke, dr. Kukovec, na javnem shodu v Središču naznanil, da ne bo več kandidiral v slovenskih trgih, temveč na kmetih. Zadnjo nedeljo, dne 26. aprila, pa bi se imelo vršiti „veliko“ zborovanje iste stranke v Mariboru, s katerim bi se naj stranka vzbudila iz dosedanjega spanja, se pomladila ter se udomačila med kmečkim ljudstvom. Toda kakor razvidijo naši čitatelji iz poročila o tem zborovanju, ki ga priobčujemo na drugem mestu, je prišel na shod samo en kmet in še ta je med zborovanjem večinoma spel. Pobiti in klaveri so zapuščali liberalci zborovali ter se vračali na svoje domove. V teku kratkih 8 dni se je razvila pred njimi slika, ki jim je vzbudila nepobitno zavest, da se nahaja stranka pred popolnim razpadom, v razsulu. Liberalni mandat in trgih ni več varen, in ko stranka razglaši, da bo kandidiral njen voditelj v kmečkih občinah, ni nobenega kmeta blizu.

Nagla in huda kazan je prišla nad liberalno stranko, toda popolnoma opravičena kazan. Namesto,

da bi vsprejela vse dobre plati slovenskega ljudskega življenja, med svoje programatične točke, katere hoče varovati, gojiti ter poglobiti, prišla je s tujimi liberalnimi nauki med nas, ki niso našli odmeva pri katoliškem slovenskem ljudstvu in ki so naravnost pogubnosni za njegovo gospodarsko življenje. Niti naša rodnina plat ni našla pri njih doslednih in odločnih varuhov. Ako pa stranka ne zadene niti glavnih struj narodove duše in ne naveže na nje svojega nadaljnega delovanja, je sama zapisala smrt na svoje čelo. Pri naši slovensko-štajerski liberalni stranki je prišla zadnja ura, prej, kakor se je splošno pričakovalo.

Nočemo metati kamenja na mrlja! Z liberalno stranko smo živel in se borili dan za dnevom, zato so slovenskemu ljudstvu njeni pogreški dovolj znani. Ne zasmehujemo jih danes, ampak odpiramo jih prijazno vrata svoje stranke, da se zatečajo v naš tabor, sprejmejo našo zastavo ter se tako rešijo smrti. Kdor hoče dobro svojemu slovenskemu narodu, kdor je dobре volje, naj otrese liberalni prah s svojih čevljev ter pride k nam.

Cesar bolan.

Cesarjevo zdravstveno stanje se ni mnogo izpremenilo. Pazi se z vso skrbjo, da bi se vladarju starčku vrnilo zdravje. V zdravniških krogih zatrjujejo, da cesarjeva bolezen ni neposredno nevarna, in to posebno zato ne, ker je pljučni katar popolnoma prešel in nadleguje cesarja le še bronhjalni katar. Vendar pa pristavlja zdravniki, da se bo dal bronhjalni katar tako težko pregnati in je nevarnost, da postane katar kroničen. Kronični bronhjalni katar pa je zlasti pri starejših ljudeh, posebno z ozirom na srce, jako neprijetna stvar. Zdravniki bodo morali torej tej strani cesarjeve bolezni posvečati vso svojo pažnjo. — Govori se, da bi zdravniki radi videli, da bi cesar izpremenil zrak, toda da sedanje razmere kaj takega še ne dopuščajo.

O zdravstvenem stanju cesarja se poroča dne 25. aprila sledete: Ponoči je motil cesarja neprestan kašelj, sicer pa ni opažati v splošnem nobene izpremembe. Tek, moči in splošno počutje zadovoljivo.

Dnevna poročila o cesarjevem zdravstvenem stanju, ki jih izdajata cesarjeva zdravnika dr. Kerzl in dr. Ortner, so si podobna v tem, da spricujejo napredek cesarjevega ozdravljevanja. Zadnjo soboto in nedeljo je bil cesar precej hričav, posebno ga je po noči mučil kašelj, čez dan pa ga kašelj ni posebno nadlegoval. Noč od nedelje na ponedeljek je cesar precej dobro prespal. Kašelj ga ni hudo mučil. Zdravnika pravita, da je splošno stanje zadovoljivo. Sprehajanje po galerijah Šenbrunskega građa ugaja prav dobro. Da bi pa cesar sedaj zapustil Šenbrun, v to pa zdravniki ne privolijo. Suh katar se je začel razkrnjati, izmečki so obilni, kašelj lažji. Apetit in delovanje srca je dobro. Cesar je v nedeljo sprejel v avdijenci bavarskega princa Leopolda, v ponedeljek pa prestolonaslednika in ministra Berchtolda. V nedeljo je bil v Šenbrunu ogromen naval ljudstva, ki je napolnilo dvorišče ter čakalo, da bi izvedelo kaj načančnjega o cesarjevem zdravstvenem stanju.

Cesarjeva juha.

Gotovo bo naše čitatelje, še bolj pa čitateljice, ki se razumejo na kulinjsko umetnost in razne skrivnosti prizpravljanja jedil, zanimalo, kako juho da vživa naš sedaj bolni cesar. Dotična juha, ki se je cesarju posebno priljubila in mu služi kot izbornu krepčilo, se pripravlja v cesarski kuhinji po sledečem receptu: 5 kg mesa, 1 goska in 1 piška se skozi celih 24 ur pri enakomernem ognju kuha, da se vse redilne snovi in beljakovine iz mesa izkuha. Vso to krepčilno juho povzroči cesar z najboljšim tekonom.

Dunajčani pošiljajo cesarjevemu telesnemu zdravniku z vsemi strani recepte zdravil, nasvetujejo razne vraže, pošiljajo razna zdravila, čaje, domača zdravila in mineralne vode. Cesari pa ne vživajo razne glehenberške Ema-vode, ki jo že rabi več let, nobene mineralne vode, in tudi ne posebnih zdravil, razen posebej zanj pripravljenih pastilj in cukerčkov.

Vojska v Ameriki.

V Mehiki je torej, kakor smo že zadnjič med najnovnejšimi vestmi poročali, izbruhnila vojska, ki bo skoraj trajala delj časa. Amerikanec so že zavzeli obmorski mesti Verakrus in Tampic in korakajo proti glavnemu mestu Mehiki. Ker preti Mehiki velika nevarnost, so se vstaši, ki so se več let borili z

vlažnimi četami, z vlogo pobotali in se bodo sedaj skupno borili proti armadi Združenih držav.

Prvi boji. -- Amerikanci zavzeli Verakrus.

O bombardiranju in o ljutih krvavih pouličnih bojih med Amerikanci in Mehikanci v Verakrusu dne 22. aprila, se poroča sledete: Bombardiranje mesta se je pričelo ob 8. uri. zjutraj. Obenem so izkrcali Amerikanci še 2000 vojakov, tako, da so šteli napadalcij čez 3000 mož. Mesto sta obstreljevali vojni ladji „Prairie“ in „Chester“ s 15 topov. Ogenj sta osredotočili ladji večinoma na javna poslopja in na dele mesta, v katerih so se skrivali Mehikanci. Med neprestanim pogubnosnim bombardiranjem so vdrle ameriške čete v sredino mesta, od koder so pregnale Mehikance s silnim streljanjem z navadnimi in strojnimi puškami. Mehikanci so se ljuto branili in so silno streli, posebno skozi okna hiš. Bili so se hrabro in trdrovratno in Amerikanci so moralni vsako hišo posebej naskočiti z bajonetom. Odigravali so se strašni prizori. Šele ob 23. uri popoldan se je posrečilo Amerikancem, da so zavzeli celo mesto in pregnali mehikansko posadko, ojačeno z domačimi bojevniki. Na glavnih cestah kakor v porušenih hišah je ležalo polno ranjencev in mrtvecev, Mehikancev in Amerikancev. Po zavzetju mesta so prisilili Amerikanci trgovce in obrtnike, da so odprli svoje trgovine in obrate in so izvršili nato načančne hišne preiskave. Pri tem so zapregli Amerikanci mnogo orožja in streljiva, kar kaže, da so bili Mehikanci na napad dobro pripravljeni. Med bombardiranjem je bilo ubitih in ranjenih tudi več meščanov. V veliki sobi neke napol porušene hiše so našli Amerikanci ubito družino, ki je štela 12 oseb. Ameriški šrapnel je priletel skozi okno in raztrgal vse, ki so se zbrali v veliki družinski sobi. Amerikanci so vjeli 200 mehikanskih vojakov in so jih odveldli kot vjetnike na svoje vojne ladje. Tudi žrtve Amerikancev so v očigled ljuemu boju precej številne.

Amerikanci so po kratkem boju isti dan kot Verakrus zasedli tudi važno obmorsko mesto Tampic.

Drobna poročila.

Mehikanci so na severu prekoračili ameriško mejo ter so mesto Novo Laredo zavzeli in ga z dinamiton spustili v zrak. Po 5dnevnom boju so zasedli mehikanski vstaši mesto Monterey. Mehikanci baje postopajo z Amerikanci bolj po turško. Nasiloma so mehikanski vojaki odpeljali 125 ameriških žen in deklet. Tudi z ameriškimi ranjenci ne postopajo Mehikanci posebno ljudomilno. — Nač mestom Verakrus je proglašeno obsedno stanje. — Južnoameriške ljudovlade: Argentinija, Brazilija in Čile, so ponudile Ameriki kakor Mehiki posredovanje v dosego miru. Predlagajo, da naj Huerta odstopi kot predsednik in se na ustavn način voli nov predsednik za Mehiki. Zedinjene države so voljne, sprejeti ta predlog. Vprašanje pa je, če se bo hotel Huerta umakniti.

Japonci hitro Mehikancem na pomoč?

Japonci sočustvujejo z Mehikanci. Jasno je, da bodo šli Japonci svojim priateljem Mehikancem na pomoč, če bi bilo treba. Iz Londona se je dne 24. aprila poročalo, da je japonsko vojno brodovje zapustilo Japonska pristanišča in odluplo proti Mehiki.

Bojno navdušenje.

V Mehiki, kakor v Severni Ameriki, je bojno navdušenje splošno. V Mehiki je veselje za vojsko in ogorčenje Mehikancev vskipev kar naenkrat. Komaj so pridobili časopisi Huertojev proglaš na narod, se je Mehika popolnoma izpremenila. Vsakdanje delo se je naenkrat ustavilo, ljudstvo se je zgrnilo na ulice in povsod so zavihrale zastave. Bojno navdušenje v Mehiki traja naprej in se je začelo izpreminjati v divost. Čujejo se burni klici: „Smrt Amerikancem!“ — Drugi pa vzklikajo: „Umrimo, toda tudi ubijajmo!“ — Iz glavnega mesta Mehiki so odšli proti Verakrusu prvi vlaki s prostovoljci brez uniform, le s kokardami na klobukih. Mehikanske prekucije ni več in ves narod je edin in složen. Dosedanji prekucuh so prideli v Mehiki, da dobe od Huertojev vlade, ki so jej bili doslej največji sovražniki, navodila za svoje postopanje. Vsi so navdušeni za obrambo domovine. Tri leta bratomornega boja so pozabljeni kar čez noč. Indijanske čete že korakajo v Pueblo, kjer se zbirajo mehikanske čete. Vodja vstašev, Villa, se je pridružil vladarem generalu Velastu, da na čelu 50.000 mož skupno odkorakata proti ameriški meji. Pridišči generala Carranze, ki so se doslej borili proti

Huertovim četam v Tamaulipasu, greč na pomoč Tamiecu. Vstaši v Matamorosu so pod poveljstvom Lucija Blanca prestopili amerikansko mejo in osvojili mesto Brownsville ob reki Rio grande. Bivši vstaši v Sonovi so napadli amerikansko mesto Nogaleo. Amerikanči niso pričakovali takega odpora vsega mehikanskega naroda in so odtegnili skoraj vse vojaštvo od maja ter ga postavili pred Verakrus. Ob meji je ostalo le kakih 4000 mož. V Mehiki danes izginjajo vse plemenske in razredne razlike in ves narod stopa strogo discipliran za vlado, Mehikanci in Indijanci.

O predsedniku republike, Huerti, se govori povod z veliko spoštljivostjo. Imenovanje njegovega imena vzbuja navdušenje, če se pa čuje ime ameriškega predsednika Wilsona, pa se čujejo klici: „Smrt žolti zverini!“ — Mehikanski predsednik Huerta je izjavil, da so vsega krivi Amerikanci. Mehika je storila vse, da čuva svojo čast. V 3 tednih spravimo skupaj armado 4 milijonov. Neodvisnost bomo branili, četudi traja vojska 25 let.

Zenske v boj za domovino.

Industrijska in trgovska podjetja v Mehiki kažejo v Ameriki odpuščajo delavce, da se morejo pridružiti prostovoljem; gospodarji so jim obljudili, da bodo skrbeli za njihove družine. Delavci se združujejo v močne skupine in tako, s klobukom v roki kažejo za procesijo, korakajo v vojašnice, da jih tamkaj sprejemajo v vojake. Indijanci, ki so sicer videti zelo mrtvi, se v celih četah, navdušeno vzklikajoč in prevejajoč, ponujajo za vsprejem v vojaško službo. Ženske, delavke, Mehikanke in Indijanke, hodijo v dolgih sprevóðih po mestu, vklakajoč: „Vojna, vojna!“ Nad 5000 žensk se je ponudilo za aktivno vojaško službo in so pripravljene, odti na okope.

Moč obeh nasprotnikov.

Mehikanska armada šteje sedaj v vojnem času 83.000 mož, ki so vseskozi dobri in izurjeni vojaki ter vsled večnih državljanških vojn zelo nevarni nasprotniki. — Mehikanska vojna mornarica pa je zelo slabba in obstoji le iz starin malih ladij. — Listi poročajo, da bodo spravili Mehikanci 4 milijone, Amerikanči pa 5 milijonov vojaštva, kar je zelo dvomljivo. Zedinjene države razpolagajo v vojnem času z armado, ki šteje 117.988 mož. Toda njih moštvo je veliko slabše od mehikanskega. Imajo pa zato jako izvrstno vojno mornarico, ki daleko nadirjuje mehikansko. Uspeh Zedinjenih držav na morju je torej čisto gotov, med tem ko je njih bojna sreča na kopnem jako dvomljiva. — Amerika ima 13 drednotov, 12 velikih bojnih ladij in večje število močnih križark ter drugih manjših ladij.

Petdesetletnica frančiškanske župnije v Mariboru.

Jutri, dne 1. maja, bo dopolnjenih 50 let, od kar so sinovi sv. Frančiška Asiškega prevzeli vodstvo predmestne župnije Matere Milosti v Mariboru. Sveti Oče so že dne 20. oktobra 1863, svetna vlada v Gradcu pa je že dne 14. marca 1863, dovolila č. oo. frančiškanom štajersko-tirolske pokrajine v oskrbo prevesti slovensko župnijo v Mariboru. Prvi upravitelj je bil rajnji č. o. Brunon Jesih, ki je omenjeno slovensko župnijo vlaždal do 31. avgusta 1873, ko se je povrnih k Sv. Trojici v Slov. gor. za upravitelja tamošnje redovne župnije Sv. Trojice. V Mariboru sta mu sledila kot prvi č. o. Evstahij Puntner od 1. 1873 do 1. 1882, kot drugi pa č. o. Kalist Heric od 1. 1882 do 1. 1887. Mnogočastiti o. Mansuet Bernardič je upravljal slovensko župnijo samo od 1. 1887 do 1. 1888, ko je postal provincial štajersko-tirolske redovne pokrajine. Od 1. 1888 sem je vodil č. o. Kalist Heric z veliko spremnostjo slovensko župnijo, kateri je preskrbel namesto stare male krasno novo prostorno cerkev, kateri so sv. Oče Pij X. dne 7. novembra 1906 podešili naslov in predpravice mlajše bazilike rimskega mesta. Častiti Irančiškani so si v tem času pozidal tudi nov samostan, kakoršnega ne glešta nobena njihovih sosednjih pokrajin.

Zato sime mariborski samostan s ponosom gledati na svojo delavnost v prvih petdeset letih svojega obstanka. Naj evete, raste in se razvija v čast božjo in na slavo pokrajine Sv. Križa.

Kaj bo z državnim zborom?

Predsednik državnega zbora, dr. Sylvester, sklicuje načelnike posameznih državnozborskih klubov za ponedeljek, dne 4. maja t. l., k posvetovanju, da se izrazijo, ali bi kazalo sklicati državni zbor k poletnemu zasedanju ali ne.

Oboroževanje.

Dunajski listi prinašajo vest, kaj bodo vse morale delegacije dovoliti. Najprej se „mora“ izboljšati artilerija. Treba je novih poljskih havbic, kar je menda neizogibno. Ker bi bilo treba 1000 novih havbic z municijo vred, bi bilo treba tudi zato novih kreditov od 80–100 milijonov krov. Ravno tako nujno je ojačanje težke artilerije, težkih havbičnih divizij. S tem pa artilerijsko vprašanje še ni rešeno; izpopolnit je treba tudi trdnjavsko in zlasti oblegovalno artilerijo. Nadalje je treba izpopolniti prometne, kakor tudi tehnične čete. Brezvonomo se bodo zahtevali v delegacijah tudi večji zneski za izpopolnitve zrakoplovstva. Nadalje je neobhodno potrebno, da se pomnože oddelki strojnih pušk pri kavaleriji. Zahteva se tudi boljši avanzma za častnike. Vojna mornarica bo pot pot zahtevala, naj se manj vredne ladje „Monarchovega“ razreda nadomeste z divizijo 4 dreadnougkhtov,

kar bi veljalo le 420 milijonov krov. Mednarodni položaj nalaga narodom res ogromne žrtve.

Vojščina nevarnost odstra-jena.

Zadnji čas so listi pisali o oboroževanju Rusije ob avstrijski meji. Na stotisoče vojaštva je poslala Rusija v svoje obmejne garnizije. Sedaj pa listi poročajo, da je rusko vojno ministrstvo odločilo, da se ta teden odpusti 485.000 mož mobiliziranega vojaštva. Strahi pred vojsko z mogočnim Rusom je torej za sedaj zopet odstranjeno.

Gališki deželni maršal umrl.

Dne 15. aprila je umrl, začet vsled srčne kapi, gališki deželni maršal grof Goluhovski. Zelo veliko je storil za poravnava naročnostnih sporov med Rusimi in Poljaki in Galicijo. Njegov starejši brat je bivši avstrijski zumanji minister.

Grki zapuščajo Albanijo.

General Papulos, poveljnik grških čet v Epiru, je obvestil grški generalni štab, da se je pričelo dne 25. aprila splošno umikanje grških čet iz Epira in da zapusti v par dneh zadnji grški vojak epiško-albansko ozemlje. — Albanski četaš Isa Boljettnac razglaša, da bo skušal Kosovo polje pridobiti Albaniji in da bo v ta namen pošiljal najodličnejše svoje pristaše pobijat in napadat Srbe na Kosovo. — Albanska vlada je baje ugodila svojim grškim podanikom v južni Albaniji glede njih zahtev v šolskem, prosvetnem in gospodarskem oziru. Radi tega so vstaši odnehalo.

Turki morijo in požigajo.

Iz turške Tracie prihajajo strašna poročila o turških grozovitostih in nasilnostih, ki jih izvrsuje krvoločni Turki nad kristjanskim prebivalstvom. Ni čuda torej, da prihajajo vedno bolj pogosta poročila o neprestanem izseljevanju Grkov in kristjanov sploh iz Tracie. List „Agence d'Athènes“ piše: V vasi Sultan Çiflik so vdrli dne 20. aprila v grško cerkev, in sicer ravno med cerkv enim opravilom. Oropali so duhovnika obleke, izpraznili vse predale, pobrali ves denar in posodo ter hato onečastili v cerkvi več žensk. V Midiji ob Črnom morju je pripravljen parnik, ki bo sprejet od turških oblasti izgnane kristjanske prebivalce iz sosednjih vasi. — V Kurudere pri Lozengradu so vdrli turški roparji, ki so vas oropali in požgali. Mudir sam je ubil lastnoročno kristjanskega duhovnika. Tudi vas Jandiköi je zadela ista usoda. Počit postaja vedno bolj resen, vse kristjanske cerkve so zaprte in ljudje, ki se strahoma skrivajo pred krutimi Turčini, ki so postali zopet prejšnji roparji in nasilneži, strašno tožijo o neznosnih razmerah.

Nemška grozovitost.

V Mali Aziji grade Nemci Bagdadsko železnicu. Te dni je nekaj delavcev-domačinov prosilo pri glavnem inženirju za izboljšanje plače. Inženir je dal delavce napolditi s pasjimi biči. Ko so se ti potem zbrali na železniški progi, je ukazal lokomotivo spustiti na-nje. Pri tem je bilo 9 delavcev povoženih, 43 se jih je pa skušalo rešiti s tem, da so skočili v tekoči reku ob progi, kjer so pa vsi utonili.

Volitve na Francoskem.

V nedeljo, dne 26. aprila, so se vršile na Francoskem volitve v državnem zbor. Uspeh volitev je ta, da se razmerje v zbornici ne bo nič izpremenilo. Izvoljen je tudi bivši naučni ministri Caillaux. Volitve v Parizu so bile mirne. Izvoljeni so skoro vsi voditelji. Vseh kandidatov je bilo 2902. — Večino bodo imeli v novi zbornici zopet radikalni svobodomisinci. Žal, da katoliške stranke niso dosegle posebnega uspeha, ker so še v volini boj, kakor smo že zadnjič omenili, nedelne. Kake so francoske volitve, lahko sklepamo iz tega, da je bil izvoljen zopet znani Caillaux, kateremu se je dokazalo, da je ogoljujal državo, da je še fil kot minister največje oderuhe, da se je dal za to mastno plačati in znano je tudi, da je njegova žena umorila urednika Calmette. Taki ljudje so v liberalni Franciji na krmilu, ker so svobodomisinci. — Boj se je bil tudi med pristaši 3letne vojaške službe in 2letne. Med izvoljenimi je 168 pristašev 3letne, in 81 pristašev 2letne vojaške službe. Potrebnih je čez 250 ožih volitev. Poslancev šteje francoska zbornica 602.

Punt protestantov na Irskem.

Protestantski Irci in angleški bogataši nočijo odnehati ter zahtevajo, da se nameravata in sklenje na samostojnost Ircev na noben način ne izpelje. Pripravijo se na punt. V pokrajini Ulster se protestantsko prebivalstvo silno oborožuje. Dne 24. in 25. aprila je pripeljal nek parnik iz Kodanja 70.000 pušk in pol milijona patron za Ulstrove. Prostovoljna mobilizacija protestantov v pokrajini Ulster se je začela. V mestu Belfast in Ulster so ulice polne prostovoljev. Brzovne in telefonske zveze so pretrgane. Vlada se pripravlja na odločen odpor.

Razne novice.

Godovi prihodnjega tedna.

3. maja. Nedelja. 3. po veliki noči. Najdba sv. križa. — Evangelij: Jezus napove svoj odhod. Jan. 16, 16-22.
4. maja. Pondeljek. Florian, m.
5. maja. Torek. Pij V., papež.
6. maja. Sreda. Janez Ev., pred lat. vr.
7. maja. Četrtek. Stanislav, šk.
8. maja. Petek. Prikazen Mihaela nadang.
9. maja. Sobota. Gregor Nac., šk.

Slovenska Kmečka Zveza uljudno vabi na **redni občni zbor**, ki se vrši dne 3. maja 1914 ob 1. uri popoldne v Celju v dvorani hotela „Beli vol“. Med drugimi govorji na občnem zboru voditelj koroških Slovencev dr. Janko Brejc iz Celovca. Slovenci! Slovenke! Pridite v obilnem številu!

Iz sodne službe. Načoficial Franc Marinko v Konjicah je premeščen na Laško; kancelist Jakob Peteršnek pa pride iz Kozjega v Konjice. Za kancelista v Kozjem je imenovan orožniški stražmojster Ivan Ratej.

Iz učiteljske službe. Stalni učitelj v Makolah Božidar Gselman je imenovan za učitelja v Petrovčah; provizorični učitelj v Studenicah Ivan Živko je imenovan za stalnega učitelja in provizorična učiteljica v Novi Štifti Cirila Deleja je imenovana za stalno učiteljico.

* **Zagrebški nadškof umrl.** V ponedeljek, dne 27. aprila, je v Zagrebu umrl nadškof dr. Posilovič, star 81 let.

* **Novi kardinali.** Dne 25. maja se bo vršil v Rimu konistorij, v katerem bo imenovan 13 novih kardinalov. Izmed avstro-ogrskih škofov postaneta kardinala dunajski nadškof dr. Piffl in knez-primas ogrski dr. Černoch.

* **Katoliška cerkev.** Po koledarju, ki so ga izdali pallostinski očetje, šteje katoliška cerkev 301 milijon 87.152 duš. Nadškofi v Škofiji je vseh 1257, od teh jih je v Evropi 637 latinskega in 17 vzhodnega obreda. V Italiji sami je 286 škofij. V Rimu samem je 57 župnij, 365 cerkev in kapelic, 87 moških in 122 ženskih samostanskih naselbin. V Rimu živi 550 svetnikov in 890 redovnih duhovnikov. Katoliški deželi so imajo v Rimu 11 s 1095 in 19 ženskih s 3360 otroci. Vse druge šole so državne brez veronauka.

* **General Fejervary.** Umrl je bivši ogrski ministarski predsednik Geza baron Fejervary, zadnji vitez reda Marije Terezije. Rajni general se je udeležil vojsk 1. 1859 in 1866 ter je bil cesarju zelo udan.

* **Nova zmaga.** Pri občinskih volitvah v Žetalah pri Rogatcu so zmagali naši pristaši po vročem boju z desetimi kandidati; samo 2 liberalca sta še zlezla v odbor. Proti naši kmečki stranki so nastopili združeni liberalci in nemškutarji.

* **Potrjena zmaga.** Občinske volitve pri Sv. Miklavžu blizu Maribora so potrjene. Kakor smo svojčasno poročali, so pristaši Kmečke Zvezde, čuvaji slovenski pravice v mariborski okolici, zmagali v vseh treh razredih. Nemškutarji so vložili ugovor, a so dosegli le dolg nos. Vrlemu županu g. Florjančiću in njegovim pristašem v veličastni zmagi častitamo. Slovenci v mariborskem okraju, posnemajte vrle našince pri Sv. Miklavžu!

* **Advokati zbornijo.** Liberalni advokati in pa razni drugi frakarji so začeli poskušati svojo srečo v mariborskem in ptujskem okraju. Začnjo nedeljo je sklical liberalno politično društvo „Maribor“ zborovanje v mariborski Narodni Dom, na katerem so govorili sami advokatje, in sicer: predsednik dr. Koderman, dr. Vladimir Serne, ljubljanski advokat dr. Ravnihar in celjski advokat dr. Alojzij Kukovec. Na shod so vabili z velikimi trobentami. Celo „nepri-stransko“ Dramatično društvo je pomagalo agitirati, ko je dalo na svojih razglasilnicah nabiti velike rdeče plakate. Posebno so želeli liberalni frakarji dobiti na shod naše kmečko in delavsko ljudstvo. A naši ljudje dobro vedejo, kaj nameravajo liberalci. Radi tega niso šli liberalcem na lim. Na shodu je bilo vse polno advokatov, koncipijentov, pisačev, uradnikov, učiteljev, penzionistov, nekaj študentov in le malo število delavcev in železničarjev. Kmet je bil na shodu samo eden, namreč Lingel iz Ruš, ki pa se je za govore liberalnih advokatov tako zanimal, da je skoraj ves čas zborovanja sladko dremal na mehkem sedežu. Shoda se je udeležilo tudi nekaj naših pristašev iz Maribora. Kar se tiče govorov, bodi omenjeno, da je imel edino govor dr. Serneca nekomaj jedra. Dr. Ravnihar in dr. Kukovec pa sta mlatila znano liberalno slamo. Hotela sta zborovalce prepričati, da so liberalci edini pravi Slovenci in da se borijo za boljšo bodočnost slovenskega ljudstva. Kako, o sta pa seveda pozabila povedati. Dr. Kukovec je rekel, da se ga graški Nemci in nemški poslanci tako bojijo, da kadar on govorji, kar je „civilijo od jeze“. Res, strašno! Samo to je šment, da nemškega civiljenja nismo nič slišali. Kolikor nam je znano, je pač dr. Kukovec skoraj da civil, ko mu je nemški poslanec Negri pripravil ljubezljivo poveštico o kozolcu in da je njegova tašča v Celju volila z Nemci. Kukovec je trdil, da je vse za nič, kar so pridobili naši poslanci poslanci po obstrukciji, edino on, dr. Kukovec, on ve in zna voditi slovensko politiko v Gradcu. Zatorej je treba poslati „klerikalne“ poslance v penzion in voliti liberalne advokate. — Take in enake želje so zvenele iz njegovega govora. Dobro si bo naše kmečko ljudstvo zapomnilo, kako stališče zavzema dr. Kukovec glede mirovnih sodišč; rekел je namreč, da ta naprava ni za naše razmere. Razumemo! Če bi mirovna sodišča po občinah preprečala razne pravide, izgubili bi liberalni advokati velik kos kruha. Dr. Kukovec je svoj govor prednašal jecljaje in viđelo se je, da je slab govornik. Nobenega navdušenja, ki je načadno na naših shodih, ni bilo. Nobenega vzklika, le par dremajočih „Živio!“-klicev se je ob koncu izvilo iz vrst advokatov in drugih frakarjev. — Slovenski železničar Medvešek se je ob koncu oglasil k besedi in je hotel nekaj govoriti z ozirom na položaj Slovenc-

cev v Mariboru in okolici, a liberalci so se nastopala priprstega delavskega moža tako ustrašili, da predsednik Medvešku ni hotel pod nobenim pogojem dati besede. Tako spoštujejo liberalci moža, ki ima žuljave roke. Na liberalnem shodu dobi besedo samo tisti, ki zna zabavljati čez „klerikalce“, čez naše voditelje, blatiti duhovščino, a mož, ki bi rad povedal kaj o narodnih težnjah, mora molčati. Lepo načelo! Ta shod je zopet pokazal, da naše ljudstvo na liberalce ne da nobenega solda. Nauk za liberalne advokate: Ostani v svoji pisarni in ne nadleguj našega ljudstva!

* **Delavca ne marajo poslušati.** Kadarko pridejo kake volitve, se liberalci hvalijo, kaki prijatelji delavstva da so; seveda je to prijateljstvo kratko in hanskovo. Ko minejo volitve, ima liberalec, če vidi delavca, zanj samo preziranje in posmeh. Na nedeljskem shodu liberalcev v Mariboru je prosil za besedo slovenski železničar Medvešek iz Studencev. Hotel je liberalni gospodi povedati, kako bi moralna vršiti pravo naročno-obrambno delo. A predsednik advokat dr. Koderman mu na noben način ni hotel podeliti besede, čeravno je Medvešek zatrjeval, da bo govoril samo v naročnem smislu. Liberalci „ljubijo“ samo delavske glasove ob volitvah, glas delavskega moža pa jih je zopern!

* **Cuje, kmečki možje, kako sodi o vas liberalni voditelj!** Na nedeljskem shodu liberalne stranke v Mariboru je celjski dr. Kukovec v svojem govoru nastopil proti mirovnim sodiščem, ki se bodo vpečala po naših občinah v svrhu, da se odpravijo razne nepotrebne tožbe in drugo pravdjanje. Dr. Kukovecu ta naprava ni všeč, ker je — avdovat. A voditelj liberalne stranke se je takoj povpel tudi do trditve: češ, kako pa hočejo „nerazsodni kmečki občinski župani in odborniki sklepati pravde“. Tako sodijo liberalci o naših kmečkih možeh. Ko pridejo volitve, pozejte liberalcem, da „nerazsodni“ kmetje ne marajo liberalne vsiljivosti.

* **Dunaj.** Povski zbor slovenskega katoliškega izobraževalnega društva „Straža“ je napravil na velikonočni ponedeljek izlet na Golovec (Kahlenberg), kjer smo imeli pete slovenske litanije z blagoslovom. Navzoči Nemci so menili: Razumeli nismo sicer nič, a peli so zelo lepo. — Nato smo šli dalje v Klosterneburg, kjer smo si ogledali veličastno cerkev sv. Leopolda, kjer nam je naš pevovodja preč, g. dr. Kimevec razložil vse znamenitosti in pokazal. Cerkev stoji, kot znano, na mestu, kamor je soprogri cesarja Leopolda zanesel vihar njen dragocen pajčtan, stojični na Golovcu. Pajčtan je še dobro shranjen v zakladnici. — Konec concev smo se seveda malo pokrepčali in pri tem mislili tudi na svoje obmejne brate ter nabrali na poziv g. predsednika „Danice“ 12 K za Slovensko Stražo.

* **Mariborski blumentag** dela zadnje dni Nemcem grozne preglavice. Po nemško-liberalnih in protestantskih listih kakor je „Marburgerca“, trobijo v svet, da je blumentag popolnoma nepristranska, dobrodelna in prireditev; in Slovencem pošiljajo v zadnjem trenotku deputacije, da bi jih prepričali o nepristransnosti blumentaga. A gospodje okrog blumentaga pač ne bodo mogli več dokazati, da je blumentag nadstrankarski. Zakaj pa ste se za vse objave glede blumentaga posluževali le protestantskega trobila, „Marburger Zeitung“. Ali je to nepristransko, če niti nemškega krščansko-socijalnega in nega mariborskogta lista niste informirali o prireditvi?! Ako je blumentag takonerepristranska in splošno dobrodelna prireditve, zakaj pa potem o tej prireditvi niste obvezčali tudi slovenskih listov in zakaj niste v pripravljalni odbor pritegnili tudi v sajesneg a Slovence? Popolno preziranje Slovencev in krščanskih socialcev ter njihovih listov dokazuje dovolj jasno, da je blumentag strankarska začeva protestantsko-svobodomiselnih mariborskih Nemcev in nemškutarjev. To bodi pribito! Upam o papa, da bodo prireditelji dosledni in da nas bodo dne 2. in 3. majnika nemške gospodinje ravno tako blagohoton prezirele kakor nas je preziral dozdaj pripravljalni odbor.

* **Zganjarne bojda nazadujojo.** Nemškutarski lopov, ki je s smrdljivim šnopsom izvabil milijone iz žepa našemu ljudstvu in zastupil stotine in stotine družin, se bojda zadnji čas pritožuje, da „kšeft“ več ne nese tako kakor poprej, da je bojda v enem tednu za 2000 K manj šnopsa stičil kakor poprej. Iz srca bi me veselilo, če bi se naše ljudstvo res enkrat spamočevalo in opustilo ta gnusni strup. Po vzgledu Svedske in Norveške delujmo na to, da izgine v naši deželi zadnja šnopsarna, zakaj vsak žganjetič med namí je znamenje nevednosti in suženjstva. Rarširajte knjižico „Žganje“, ki jo je izdala mariborska „Sveta vojska“. V vsako hišo naj pride. Knjižica stane le 10 vinarjev, po pošti 13 vin. Če se naroči 100 šzvodov skupaj, stanejo le 9 K. — Našim posojilnicam priporočamo, naj pri sklepu računov en del čistega dobička porabijo za to, da svojim članom nabavijo to knjižico. Bodite prepričani: Čim manj bodo ljudje pili šnopsa, tem več denarja bodo vlagali v posojilnice, tem točneje plačevali obresti. Naročite torej papirnato „Žganje“, da se zatre strupeno Žganje!

* **Sv. vojska.** Predsednik Štajerske Sv. vojske, prof. Kovačič, ki se je mesec dni mudil na Laškem, se je zopet vrnil v Maribor. Kjer želi kdo protialkoholno posredovanje, bodisi v cerkvi ali v društvi, je na razpolago.

* **Zlati ženin -- zlata nevesta.** Iz Žalcu. Govoto redka slovesnost se je vršila v ponedeljek, dne

27. aprila, v našem trgu. Zakonska Franc in Neža Pečnak sta obhajala svojo zlato poroko in zlati par je vnovič „zvezal“ zlatoporočencev sin, č. g. Jožef Pečnak, kaplan v Novi Cerkvi, kateri je tudi v pomenljivih besedah povdarjal pomen zlatega dneva, na kar je sledila slovensna sveta maša. Zlati ženin je star 74, zlata nevesta 73 let, in sta oba še dokaj krepka. Zanimivo je gotovo tudi to, da še živi en starešina od prve poroke, namreč Franc Žuidar, Radeckijev veteran, ki je pa vsled kapi priklenjen na bolniško postelj. Leta 1864, dne 25. aprila, je poročal rajni gospod Matija Cank, takratni kaplan v Žalcu. — Zlatesmu paru želimo zlat večer življenja.

* **Osrednja zadruga.** Dne 24. maja t. I. se je vršil občni zbor Osrednje zadruge za pospeševanje živinoreje in vnovčevanje živine v prostorih Zadružne Zveze v Mariboru. Občnega zpora sta se udeležila odpolanca Centrale za vnovčevanje živine in Splošne avstrijske vnovčevalne družbe na Dunaju, gg. dr. Fachon in ravnatelj Patzak. Reševala so se so zelo važne točke in se je sklenili pristopiti v direktno zvezo z zgoraj imenovano vnovčevalno družbo na Dunaju. Natančneje v prihodnjih „Gospodarskih Novicah“.

* **Za vojake-rezerviste.** Vojno ministrstvo je izdal poseben odlok, v katerem se natančno določa, koliko in katerih orožnih vaj se oproste oni vojaki, ki so bili poklicani v letih 1912-13 k izjemnemu aktivnemu službovanju in k delni dopolnitvi armade. Te ugodnosti se bodo določile glasom tega odloka vojnega ministrstva na sledeči podstavi: 1. Rezervisti letnika 1908. in starejših letnikov, ki so bili poklicani k izjemni aktivni službi in so bili pridržani za delno dopolnitve armade in če so služili 2 meseca ali še več, se oproste dve orožnih vaj. Oni, ki so bili poklicani naravnost za delno dopolnitve armade in če so služili 2 meseca ali še več, se oproste 2 orožnih vaj, če so pa služili manj kot 2 meseca, ene orožne vaje. 2. Rezervisti letnika 1909., ki so bili pridržani I. 1912. v svrhu zvišanja prezenčnega stanja in ki so ostali po 1. oktobru 1912 še več kot 6 tedno v prezenčni službi, se oproste izjemoma dveh, sicer ene orožne vaje. — Izjemna služba od 1. januarja 1913. šteje še eno orožno vajo. 3. Za načomestne rezerviste se določa: Oni rezervisti 1910. letnika in poznejših letnikov, ki so bili poklicani k izredni aktivni službi in ki so ostali do 20. decembra za delno izpolnitve armade, se oproste dve orožnih vaj. Direktno za dopolnitve armade vpoklicani pa se oproste le ene orožne vaje. Kratki dopusti se vračajo k aktivni službi. — Bivši enoletni prostovoljeci letnikov 1909. do 1911., ki niso postali častniki odnosno praporščaki ali kaide, imajo iste ugodnosti kakor rezervisti letnika 1908.

* **Lovska sreča.** Iz Šlemena pri Mariboru nam poroča prijatelj. Dne 26. aprila je g. N. Prieber ustrelil v viltovškem logu velikega kragulja iz gnezda, kjer je valil mladič. Ta spaka je napravil lansko leto veliko škodo. Znal se je ogibati lovcev, ki so lani po cele dni čakali, in ako je videl, da je mladič se vseidel na drevo, ga je kar pregnal. Mladič so mu lansko leto postrelili Urbasovi sinovi.

* **Mlin pogorel.** V Krčevini pri Mariboru je v noči od pondeljka na torek pogorel mlin Janeza Marks. Pozno došla mariborska požarna bramača ni mogla skoraj ničesar več rešiti. Zgorelo je baje poleg vse moderne mlinške oprave še 12 vagonov zrnja. Škoda znaša čez 50.000 K.

* **Mesto venecia** na grab † mil. in preč. g. stolnemu dekanu dr. Ivana Mlakarja so darovali za Slovensko Stražo sledeti gospodje: svečar Duchek 5 K, kurat Fink Jakob 10 K, dekan M. Gaberc 3, urednik Hartman 2, profesor dr. Hohnjec 10, prodajalka gdž. Cencika Horvat 2, slikar Franjo Horvat 4, prelat Hribovšek 3, špiritual Janežič Rudolf 3, profesor v p. in ravnatelj dr. Anton Jerovšek 22 K, odvetniški konc. A. Juvan 1, pasar Kager 1, K. J. 10, c. kr. poštni oskrbnik J. Klemenčič 2, dr. Korošec, državni in deželnih poslanec 10, nadžupnik Fr. Korošec 30, posajnik Ferdo Leskovar 1, odvetnik dr. J. Leskovar 10, prof. dr. Franc Lukman 10, profesor v p. Gabrijel Majcen 2, c. kr. prof. Ivan Markošek 5, ravn. bogoslovja dr. M. Matek 10, dr. Anton Medved 10, stolni župnik Fr. Moravec 10, neimenovan 1, župnik v Dramljah Fr. Ogrizek 5, profesor Martin Petelinšek 1, zastopnik Vojazemje zavarovalnice Franc Pograjc 1, nadrevnjek Vlado Pušenjak 2, mestni vikar Fr. Simonič 10, bogoslovni profesor dr. Slavič Mat. 10, podravnatelj bogoslovja dr. Josip Somrek 5, Št. Peter 10, profesor bogoslovja dr. Avgust Stegenšek 6 K, hliški posestnik Stern Jurij 2, kaplan Stergar Anton 2, župnik M. Strakl 5, kaplan Segula Fr. 10, župnik Smid Miloš 20, stolni in mestni kaplan Tkave Anton 2, katehet Josip Toplak 2, stolni kapelnik Jožef Trafenik 1, državni poslanec in deželnih odbornik dr. Karl Verstošek 10, kanonik Voh Jernej 10, kaplan Zajc Janez 5, ravnatelj kn.-šk. dajaškega semenišča in profesor bogoslovja Josip Zidanšek 20, urednik Franjo Žebot 2, kaplan Vinko Žolgar 10 K. Skupaj 328 K.

* **Izvrstno sredstvo** proti kurjim očem je tinkura zoper kurje oči, ki se izdeluje v lekarni „Salvator“ v Podčetrtek.

„Štajerc“ se vrača z lurškega romanja.

Njegov povratek je podoben njegoví nekrščanski hoji v Lurd. Vrača se ozlovoljen kakor grešnik, ki v svoji trdrovratni nepokornosti ni dobil odvaze. Ne vrača se sicer tako naglih korakov kakor njegov protilurški vzornik, nemški protestantski zdravnik dr. Aligner, ki je nedavno z največjo naglostjo odkuril iz Švice, ker so mu pošteni Švicarji, kateri ne marajo za protilurško agitacijo, prehudo podkurili pod pete. Toda ista čustva prošinjajo vračajočega se „Štajerca“, kot so prevzemala bežečega protilurškega protestanta Aignerja.

Hudo nevoljen je „Štajerc“. Svojo jezico bi si obhladil najraje nad „Slovenskim Gospodarjem“, katerega surovo opisuje ter mu potem očita „čezpredzne zvijače“. V resnici moramo biti zelo prekjanjeni, ker smatra „Štajerc“ našo zvijačnost za tako veliko, da je ne more izraziti nobena pravilna slovenska be-

seda, temveč mora zato skovati nov izraz, namreč „čezpredzno“. Čezpredzno — kako mično in izrazito! Naša „čezpredzno“ bo gotovo „Štajerc“ še bolj omilila Südmarki, ki mu bo za njegove slovenske jezikoslovne sposobnosti dala še večjo nagrado ter delala na to, da se postavi za glavnega učitev kurzovev, to je tisti nemški uradnikov, ki se v slovenskih kurzih učijo tolči nek jezik, ki bi naj bil slovenski, pa slovenščini niti podoben ni, lu bi torej res bilo „čezpredzno“, če bi ga imenovali slovenskega.

Vračajoči se romar si je izbral „sveto“ sopotništvo. Padel je zopet v svoje staro nagnjenje do kranjske „svete Johance“, ki jo je zopet nabasal na svojo samokolnico, čeprav čuti, kakor sam izjavlja, „stud in smrad“, nad njo. O, ti neumni „Štajerc“, zakaj pa tiščiš svoj nos v ta smrad?! Vsak pameten in dostojen človek ne sili tje, kjer je čutiti „stud in smrad“, ampak se s studom obrača od smradu. Pobožnemu ptujskemu romarju pa ena sveta sopotovalka ne zadoštuje več. Naložil je še drugo, in sicer koroško sveto Mojco, radi katere se nad nami huđuje, ker si o njej „ne upamo kar besede ziniti“. Obžalujemo, da te želje ne moremo izpolniti, ker „koroške svete Mojce“ ne poznamo. Popolnoma jo prepuščamo „Štajercu“, ki kaže veliko zanimanja in čuta za take babure.

Kakor se spodobi za tako „krščanskega“ romarja, kot je „Štajerc“, obiše na svojem povratku še nekaj romarskih postojank. Najprej ustavi svoje korake pri „Novem Lurd“ pri Sv. Jerneju na Došenskem, kamor mu je pokazal pot Ijubljanski list „Dan“. Pravzaprav bi se morali čuditi, da se tako velik patriot in Avstrijec kakor je „Štajerc“, da vodiči od lista, ki ga večno zmerja za srbofilnega, za izdajalskega prijatelja Srbov. Toda pobožnost je po „Štajercem“ nauku mednarodna, ona je brezdomovinska, in zato se ne smemo čuditi, da je „Štajerc“ v svoji veliki požnosti pozabil na svojo „ljubljeno Avstrijo“ in si je srbofilia izbral za vođnika. S Kranjskega jo ptujski romar maline med hrvaške brate — nevarno, da „Štajerc“ na svojem romarskem potu navsezadnje še postane Jugoslovan —, in sicer k Sv. Juriju pri Križevcih. Otdot koraka nazaj na Štajersko, kjer se ustavi „na griču Lošperg nad Vitanjo (morda meni Vitanje) in sv. Florijanom“, in sicer pod neko smreko, ki je pa ni več. Pred 60 leti je ta smreka zelo slovena, ker so baje videli nekateri na njej nadnaravne prikazni, in so zato sodili, da bo tisti, ki bo to smreko podrl, naenkrat mrtev, „in lahko da ga“, kakor piše olikanji „Štajerc“, „vrag očnese“. Ta strašna pretinja se ni uresničila, pač pa je to drevo odnesel, ne sicer vrag, temveč orožnik, ki ga je dal podsekati in je na vrhu našel bliščično smrlo. Škoda za to drevo. Prepričani smo, da bi ga bil romar „Štajerc“, če bi ga bil našel, v svoji veliki pobožni vnemi za take častitljive reči, začel na svoja romarska ramena in ga z bliščično smrlo vred ponesel v svoj ptujski muzej za krščansko izobrazbo slovenskega ljudstva. Tako bi bil prav vspodbudno končal svojo romarsko pot in svoje utrujene romarske ude bi bil pokrepčal s Strašilovim „najbolj grenkim“. Pa se je moral vrniti praznih rok in z bliščično smrlo neumnosti v glavli.

Kot romar je „Štajerc“ izvršil svoje delo. Najbrž ne bo več romal, ker nam obljublja, da bo začel s popisovanjem „grozovito žalostnega in črnega 10. stoletja“. Želimo mu, da bi kot zgodovinar imel več sreče, kot jo je imel kot romar.

Abshtinentje pri papežu

Mednarodna zveza katoliških abstinentov se je dne 23. aprila poklonila sv. očetu. Najprej je ob 8. uri v lateranski baziliki sv. Janeza Krstnika (največjega abstinenta) kardinal Rossum opravil za abstinentne romarje sveto mašo in jim podelil sveto obhajilo. Ob poldvanajsti uri so bili sprejeti pri sv. očetu. Bilo jih je okoli 250 zastopnikov raznih protialkoholnih organizacij. Slovencev je bilo 5, med njimi predsednik Štajerske „Svete vojske“, prof. dr. Kovačič, in predsednik Ijubljanski, g. Kalan. Sveti oče so poohvalili in potrdili protialkoholno delovanje na podlagi evangelijskih načel podelili so apostolski blagoslov ne le navzočim zastopnikom, ampak vsem, ki delujejo in so v pisani prikoliških protialkoholnih zvezah, blagoslov papežev veljajo tudi vsem udom naše S. vojske. Dodali so opomin: „Ostanite zvesti pravilih, ki ste si ga postavili v boju z protalkoholizmom, ki napravlja neizmerno škodo v naravnem, zdravstvenem in gospodarskem oziru. V posebnem pismu, ki ga je državni tajnik v imenu papeževem izročil odboru, sv. oče izrečeno želijo, naj zlašči duhovniki v vseh deželah krepko podpirajo s poukom in vzgledom protalkoholno akcijo. Najvišja oblast na zemlji je izpregovorila tehtno besedo, krepko torej na delo!

Huda kazen.

Vojaški povelenjniki so začeli v začnjem času trdo postopati z vojaki-pijanci. Stotnik 6. stotnije 17. pešpolka v Celovcu ni hotel pred kratkim dovoliti vojakom „čez uro“ ven. Kljub prepovedi so vsi prisilci nalašči tisto noč prekrokali. To je imelo za dotičnike žalostne posledice. Vojaška oblast je smatrala ta čin kot upornost proti vojaškemu povelju. Zadeva se je izročila garnizijskemu sodišču, ki je obsodilo 21 vojakov na skupno 45 let in 9 mesecev ječe, in sicer so dobili: četovodja 4 leta trdnjavške ječe; desetnik 4 leta trdnjavške ječe; frajtar 3 leta trdnjavške ječe; 17 pešcev je dobilo po 2 leti in 1 novinec 9 mesecev težke ječe. Podčastnikom so slovensko porezali zvezde. Ker bodo po prestani kazni za kazen še sru

znašala kazen za en neumen „krok“ 93 let. Kazen je strašna. Pri vojakih ni šale! Zato naj se pa naši fantje varujejo zapeljivcev.

Smrt vsled nagle vožnje.

Iz Celovca je prišlo to-le poročilo: V četrtek, dne 23. aprila, okoli 7. ure, se je pripeljal po cesti proti Gospodovskemu polju v smeri iz Štajerske avtomobil, ki je vozil s hitrostjo brzovlaka. Naenkrat pa je trčil v drevo ob cesti. Sunek je bil tako silen, da je izruval voz drevo s koreninami iz zemlje in se zateljal v drugo drevo, katero je v višini voza odlomil. Nato se je avtomobil parkrat prekučil in obležal v jarku ob cesti. Cel prizor so gledali potniki iz vlaka, ki je vozil slučajno mimo. Vlak se je ustavil na progi, naložil ponesrečence v službeni voz in jih odpeljal v Celovec. Tam so jih prepeljali v bolnišnico, kjer se je izkazalo, da sta ponesrečenca Teodor Dreher iz Gorice, sin člena gospodske zbornice Antona Dreherja iz Dunaja, in njegov Šofer Merc. Ponesrečeni Dreher je imel težke poškodbe na glavi, Šofer pa razbito čelust in zlomljeni roki. Ob 2 zjutraj je Teodor Dreher, ne da bi se kaj zavedel, umrl. Šofer Merc, ki se tudi še ni zavedel, je sicer težko poškodovan, vendar pa upajo zdravnik, da bo okreval.

Mariborski okraj.

m Maribor. V nedeljo, 26. aprila, je uprizorila naša orlovska organizacija krasno uspeло gledal predstavo „Miklova Zala.“ Igralo se je to pot nad vse pričakovanje dobro. Pred igro smo občudovali novi društveni pevski zbor, ki je pod večim vodstvom g. Juvana prav dobro zapel nekaj pevskih točk. Društveni prostori so bili prav do najzadnjega kotička napolnjeni. Občinstvo si želi še več enačnih prireditv našega vrlega Orla.

m Maribor. Nedeljskega liberalnega shoda so se izmed slovenskih trgovcev udeležili sledči: Šepc, Šoštarč in Berdajs. Ker menda živijo od denarja liberalnih advokatov in urađnikov, so se jim z udeležbo hoteli skazati hvaležne.

m Maribor. V soboto popoldne, oziroma v nedeljo, dne 2. maja, priredijo Nemci v Mariboru takozvanji „blumentag“. Zatrjuje se sicer, da je skupiček namenjen za uboge otroke. Ker pa dvomimo, da bi tudi slovenski otroci bili deležni podpore iz tega skupička, svarimo naše ljudi pred nakupovanjem cvetk, ki jih bodo po ulicah vsiljevale nemške fraje in gospodici. Dosedaj se je denar, ki se je dobil na „blumentagih“, uporabljal vedno za nemško-liberalne protestantovske namene. Slovenci, pozor!

m Št. Lij v Slov. gor. Nagle smrti je dne 27. aprila umrla posestnica Ivana Fidler. Pri delu jo je zadela kap ter se je mrtva zgrudila. Nagle smrti vrnju nos, o Gospod!

m Marija Snežna na Veliki. Na velikonočni nedeljek smo spremili k zadnjemu počitku blago in vzgledno matez Elizabeto Pivec. Umrla je k 65. letu svoje starosti, po kratki, a mučni bolezni, vdana zmraj v božjo voljo in previšena s sv. zakramenti. Da je bila res priljubljena pri vseh daleč na okoli, se je pokazalo na njenem pogrebu, pri katerem se je zbrala velika množica ljudstva. — Rajni Bog daj večni mir!

m Sv. Jurij v Slov. gor. Umrl je v petek, dne 25. aprila, po kratki in mučni bolezni, prejemiši svete zakramente za umirajoče, daleč na okoli znani živnotržec Franc Duh. Rajni je bil skoziškoz mož na svojem mestu. Bil je zvest naročnik naših listov. Dokaz, kako priljubljen nam je bil, je pričal njegov pogreb. Pogreba se je udeležil razen domačih č. gg. duhovnikov tudi njegov sorodnik, vlč. g. župnik ozbaltski, Vinko Lorenčič. Ob tej priliki je nabral vrlinož Janez Veinhandl 9 K 50 vin, za Slovensko Stražo. Vsem darovalcem Bog plati!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Tukaj se vrši vsako leto na beli pondeljek veliki živinski sejem. Ker se je pojavila v našem okraju kužna bolezen, smo mislili, da tega sejma ne bode, a glavarstvo je že 10 dni pred sejmom vposlalo na naš slavnih magistrat razglas, da se sejem vrši. Ne vemo pa, ali ne znata naš župan in njegov „adlatus“ Schifko brati, ali pa se je to zamolčalo, da bi naši mesarji dobili meso ceneje, sejem se namreč ni nikjer oznanil. Prišel je živinodravnik, prišli so kupci, a živadi ni bilo; no, in naš sekretarij je slišal od živinodravnika toliko in takih, da jih bo pomnil. V obče bi svetovali Schifkotu, naj ne straši dalje s svojimi frankfurterskimi traki ter se raje priči kot „pristen“ Nemec prave nemščine, kajti njegov „kuheltajč“ je za kakega Štajerčanca, in to pa vendar ni on! Mi kmetje pa lahko vidimo, kako skrbijo tržani za nas; rabijo naše groše, hodijo loviti naših otrok za svojo šulferajnsko šolo, drugače pa nas ne poznajo! Storimo tudi mli tako: z nemurji proč od nas!

m Žitnice. Občinski odbor je v seji dne 26. maja travna soglasno sklenil slovensko urađovanje. Obenem je tudi imenoval soglasno č. g. Ivana Bosiño, bivšega kaplana pri Sv. Jurju v Slov. goricalah, za častnega občana.

m Sv. Trojica v Slov. gor. Minuli teden se je tukaj ponesrečil Franc Logar. S tremi drugimi tovariši je žagal neki hlod. Kar se hlod prevrže in pada na imenovanega Franca Logar. Nalomil mu je nekaj reber, a poškodovani je zdaj že izven vsake nevarnosti.

m Fram. Izobraževalno društvo je priredilo nedeljo, dne 19. t. m., lepo Igro: „Sanje“. Fantje so jo dobro pogodili, višno napredujejo, kar veseli vsa-

kega poštenega človeka. Neizmerno pitje, surovo vpitje, krvavi pretepi — tega ni več v faru, in kakor smo izvedeli, še letos ni nobenega nezakonskega otroka.

— Nek posilinemec je na velikonočni ponedeljek v znani gostilni prav nesramno sramotil Slovence. Ko je pa izrekel besede: Slovenci so sami tatje in „raubarji“, prijele so ga žilave roke našega mesarja iz Ješence in so ga vrgle na cesto. In ta uboga para je tako pristen Nemeč, da mora govoriti slovenski s svojo slovensko materjo iz Slovenskih goric.

m Laporje. Na Belo nedeljo je imelo naše Slov. kat. izobraževalno društvo poučno predavanje. Gosp. učitelj Avg. Kopriva je govoril o boleznih vinske trte, kako nastanejo in kako se zatirajo. Posebno je opozarjal na zvepljanje trte, ki je neobhodno potrebitno, če hočemo zdravo grozdje pridelati. G. učitelju prisrčna zahvala!

m Sv. Lovrenc nad Mariborom. „Mala pevka“, katero je uprizorilo tukajšnje Bralno društvo s pomočjo mladinske organizacije na velikonočni ponedeljek pri g. Kodru, se je prav dobro obnesla. Igralci so nepričakovano lepo igrali. Poslušalci so bili večkrat do solz ginjeni, kar najlepše priča, da je igra že po svoji vsebinai krasna, da pa so tudi igralci igrali z umom in srcem! Hvala vsem, posebno pa g. dr. Vebetu, g. Rešu, g. Brezočniku in g. Moleku! Prav často so bili zastopani naši vrli sosedji Ribnčani. Mladina, naprej! Izobrazuj se v katoliških organizacijah! One jamčijo za napredek celega naroda.

Ptujski okraj.

p Ptuji. Kakor smo izvedeli iz „Straže“, se je udeležil liberalnega shoda v Mariboru tudi advokat dr. Gosak iz Ptuja. Mož skuša v ptujskem okraju izpodriniti starega in nervoznega dr. Jurtelo, dr. Fermeva in dr. Horvata v političnem oziru ter pridobiti kolikor mogoče mnogo obiskovalcev svoje pisarne. Da bi si nabral manjkajočih mu političnih znanosti, šel je v Maribor, a pot se mu je slabo izplačala.

p Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Najdragocenejši biseri, največje dobrotnice naše domovine so globokoverne vrle slovenske matere. Taka vrla mati je bila gospa Ana Ozmec, mati našega č. g. župnika, ki je minuli torek, dne 21. aprila, umrla v tukajšnjem župnišču v 77. letu starosti. Zadnja leta je preživelata tukaj pri svojem sinu, prej pa je skoro pol stoletja gospodinjila v Obrežu pri Središču. Odlikovala jo je neumorna delavnost, globoka vernost in prava slovanska gostoljubnost. V njeni hiši so bile v časti stare lepe slovenske navade. Največje veselje njeni je bilo, da je njen sin (kakor tudi brat g. Sejnkič) postal duhovnik in si je ena hči izbrala redovniški stanter deluje kot šolska sestra med hrvaškim ljudstvom v Mostaru v Hercegovini. Bogu in družini je posvetila svoje delo in življenje, Bogu in domovini je darovala svoje otroke. Do zadnje bolezni je rada čitala nabožne in druge knjige, vsaki dan je brala slovenske časnike. Veselilo jo je, če je čitala, kako se mladina navdušuje in dela za dobro stvar, bolelo pa jo je tudi če je izvedela, da postajajo mnogi nezvesti starim vzorom slovenskega ljudstva. Imela je izreden spomin, nešteto dogodbic iz svojega dolgega življenja je pripovedovala, n. pr. izza časa, ko so Ogori (1848) vdrli v naše kraje in ko se je delača železnica Pragersko—Čakovec itd. Znana je bila njena hiša po gostoljubnosti, berač ali tujec je ni zapustil brez daru. Bog nam daj mnogo takih mater in gospodinj in slovenska domovina bo srečna! — Veličasten, kakoršnih je morebiti malo višela naša župnija, je bil njen pogreb. Udeležilo se ga je 23 duhovnikov, slavno učiteljstvo s šolarji, poslanec Pišek, mnogo sorodnikov domačinov in sosedov. Pri hiši žalosti in na pokopališču ji je zapel pevski zbor zadnji pozdrav. Ob grobu je govoril v slovo z ganljivimi besedami č. gospod župnik Hajdinski. Zagreble smo tvoje telesne ostanke, blaga žena in vrla mati, toda tvoj duh, tvoja dobra dela, živijo še naprej v otrocih, ki si jih tako lepo vzgojila, živiš še naprej v lepem vzgledu, ki si ga dajala, živiš naprej v blagem spominu pri vseh, ki so te poznali. Bog ti daj večni počitek po dolgem trudapočinem delavniku, vživaj večni mir in pokoj!

p Št. Janž na Dravskem polju. Kakor sem izvedel, napača mojo osebo „nekdo“ vedno po liberalnih listih. Pita me s klerikalcem in Bog si ga vediše s kom. Dajem mu, ali bolje rečeno, „jim“ na znanje, da ljudje, ki imajo na dan 24 ur časa, nosijo samo ob času volitev kreg in razpor med naše krščansko ljudstvo, a potem zbegnejo, kakor bi jim gorelo za petami, me ne bodo izpreobrnili v liberalca. Pač pa jim tu obljudim, da bom še z večjo vnemo, kakor dosedaj, deloval med ljudstvom, in liberalizmu spodbjal noge, kolikor bom le mogel. To bodi moj odgovor na napade v slovenskih liberalnih listih na mojo osebo, ker tak list prijeti v roke se mi zdi pod častijo. Da se bodo pa liberalni dopisniki še bolj jezili, pošljem kot odgovor tu za Slovensko Stražo 2 K. — Št. Janž na Dravskem polju, dne 19. aprila 1914. — Aleksander Nerima, učitelj.

p Vurborg. V nedeljo, dne 19. t. m., smo si ustanovili Vojaško veteransko društvo. Ustanovni shod je vodil tukajšnji gostilničar g. Golob, kateri je s 3-kratnimi „živio“-klici na presvitlega cesarja otvoril zborovanje. Za „protektorja“ društva smo dobili posestnika tukajšnje graščine, visokorodnega g. grofa Jožeta plem. Herberstein, za botro novi zastavi pa visokorodno gospo grofico.

p Budina pri Ptaju. V soboto, dne 18. aprila, so pokopali sina gostilničarja Brusa-a v Budini. Star

je b I 28 let. Nesrečnež je utonil v gnojnici, ker je bil božasten. — Naj v miru počiva!

p Sv. Barbara v Halozah. Na Belo nedeljo smo imeli zopet prav pošteno zabavo in dosti smeja, katerega nam je nudilo naše Slov. katoliško izobraževalno društvo. Naši vrli fantje so nam predstavljali: „Dva prepirljiva sosedá“. Rešili so svoje vloge na-raynost izborno. Lepo ubranlo petje, srečolov, goðba pod vodstvom g. našega g. Kranjca in pa krasen-govor vrlega sosedja iz Zavrča, mladeniča Martina Rihariča, nam je prav ugajalo. Večinoma je bila v polni dvorani g. Reicher mladina. Mladina na noge in ne ustraši se boja. Blagajnik je bil tudi zadovoljen. I mammo letos nad 50 novih knjig in vse naše slovensko-katoliške politične in gospodarske liste. Mladina ha-ložka, ki imaš toliko talentov, kar si zadnjč pokazala tako pri igri kakor tudi pri petju in godbi, okleni se z veseljem našega Izobraževalnega društva in varuj se posebno nesrečnega alkohola, zlasti pa žganja, — Vsem darovalcem dobitkov za srečolov se prav iskreno zahvaljuje — odbor.

p Sitež. Sv. Jurij je prijezdil k nam s točo. V petek popoldne ob 5. uri je po Sitežu, Tomaju in Nadolah toča pošteno pobelila. Poprej pa nam je v nižavah vzel mraz orehe. Letos vse sadno drevje zelo cvete, le mraz nas straši. Bog nam daj vsaj sadne pijače, da se bodo ljudje odvadili smrdljivega ptujska.

Ljutomerski okraj.

l Sv. Peter pri Radgoni. V nedeljo, dne 26. aprila, je umrl po kratki bolezni Anton Rožman, kmet v Presbergu. Rajni je bil mož blagega značaja, zglede krščanskega življenja in dolgoleten naročnik „Slov. Gospodarja“. Kot slaboten starček je še tri dni prej spremjal enega svojih znancev k zadnjemu počitku. — Bog mu poplačaj dobra dela!

Slovenjgraški okraj.

s Slov. Gradec. Letošnje licenciranje in obdarjenje plemenskih bikov marijadorskem pasme se bo vršilo v četrtek, dne 7. majnika 1914, in sicer dopoldne ob 8. uri na sejmšču v St. Ilju pod Turjakom in popoldne ob 2. uri na sejmšču v Slovenjem Gradcu. Na živino, prignano po določeni uri, se ne bo oziral. Vsak posestnik, kateri želi, da njegov bik breji tuje krave in telice, mora imeti v smislu deželnega zakona z dne 14. aprila 1896, št. 41, za to dovoljenje od pregledne komisije, pred katero mu je pragniti bika, kajti kdor rabi bika brez dopustnice za brejitev tujih krav in telic, kaznuje se v smislu paragrafa 30 na večenega zakona z globo do 50 K. Pri zgoraj navedenem obdarjenju razdelilo se bo: 1 državno darilo 70 K, tri deželna darila v znesku 50, 30 in 20 K, kadar tudi okrajna darila po določbi pregledne komisije. Biki morajo biti najmanj 18, bički pa vsaj 12 mescev starci. Za vsako tako plemensko žival se bode plačala potna odškodnina v znesku 2 K. Živinski potni list se mora prinesi s seboj.

s Velenje. V nedeljo, dne 19. aprila, je sklical stajersko okrožje J. S. Ž. shod za železničarje. Na shod so prihiteli tudi rudarji in nekateri rokodelci. Govornik V. Zaje iz Maribora nam je priporočal J. S. Ž. Železničarji so sklenili, da bodo napeli vse moči, da se čim prej organizirajo vsi v J. S. Ž.

St. Vid nad Valdekom. Na prizadevanje državnega poslancega Karola Verstovšeka se je za tukajšnjo župnijo ustanovila poštna nabiralnica. Pošta se dostavlja vsak dan, ki je delavnik, kar je več napredek za našo okrožje. Hvala in zasluga gre našemu neumornemu delavniku poslancu.

Konjiški okraj.

k Konjice. Požar. V petek, dne 17. t. m. popoldne okoli 6. ure je zgorela viničarija gosp. P. Dobnica v Skalicah. Zažgal je baje neki 7letni otrok iz sosedine iz otroške lahkomiselnosti.

k Vitanje. Političen shod, ki ga je priredila Slovenska Kmečka Zveza v nedeljo, dne 26. t. m. v Vitanju, se je prav dobro obnesel. V starci šoli se je zbralo natlačeno polno naših mož, poslušalci g. posl. Pišeka. Zlasti so z zanimanjem vzel na znanje njevo poročilo o takozvajih mirovnih sodiščih, o olajšanju postave v korist malim obrtnikom in glede osebne dohodnine. Možje so prav zadovoljni s postopanjem poslancev S. K. Z. Stavilo se je več vprašanje do g. poslancev, na katera je ta dajal prav povoljne odgovore. Govoril je tudi g. Potnik od Sv. Kunigunde in navduševal volilce k politični zavednosti. Shodu, ki je trajal blizu 2 ur, je predsedoval g. Franc Skok, p. d. Jurko. Posebno hvalo se izrekamo našim vrlim možem za obilno udeležbo in upajmo, da boste politično življenje in pa narodna zavednost sedaj na novo oživila.

Celjski okraj.

c Braslovče. S. K. Z. je v nedeljo, 26. aprila, zborovala. Shod je otvoril g. Bošnjak ter predlagal za izvolitev predsednika g. župana Raka, kar se je soglašno sprejelo. Na to je poročal poslanec dr. Korosec o državnem in deželnem zboru, koje poročilo se je vzel z odobravanjem na znanje.

c Polzela. Na Polzeli baje vera peša, tako piše plitivo učeni „Narodni List“. Umreti je moral brez sv. zakramentov Ivan Baluh, posestnik v Založah, ker sta bila gg. č. župnik in kaplan iz doma in č. g. u-

pokojeni župnik vsled starosti niso mogli k bolniku. Namen dopisnika „Narodnega Lista“ pa je popolnoma prozoren. On se sicer če. gg. duhovnikom v obraz sladka, zdaj pa, ko se bližajo občinske volitve, bi pa vendar rad za svojo stranko klj profitiral ter bi rad naše priljubljene če. gg. duhovnike očrnili. Pa budi ti povedano, skriti dopisunče, da je Ivan Baluli umrl nečnadno od kapi zadet in on, gotovo boljši katoličan kot ti, je prejel svete zakrame te ob velikonočnem času in ni treba tebi za njega pokore delati. Le ti glej, da bodeš pripravljen, kadčar pride mežnar Velaj z zvončkom trkat na tvoja vrata. Zato se le že kar sedaj začni pripravljati in pusti volitve pri miru. Pošteni in značajni može, katerih imamo hvala Bogu na Polzeli mnogo, si bodo že začali sami izbrati prave zastopnike občine in drugih zastopov. In da ne bo še nadalje vera na Polzeli pešala, je nas vseh, kakor če. gg. duhovnikov, sveta dolžnost, da s temi, ki se duhovnikov in se celo mežnarjev, bojijo, enkrat za vselej povedano. Stojmo vsi kot eden mož pod praporom naše slavne Kmečke Zvezze. Kdor nì z nam, je proti nam, je proti gg. duhovnikom, je proti veri, je proti Bogu. Zatorej vse za vero, dom, cesarja! — V nedeljo, dne 3. maja, se bomo Polzelani v velikem številu udeležili občnega zabora Kmečke Zvezze v Celju.

c **Sv. Jurij** ob juž. žel. Zadnji „Narodni List“ se pritožuje, da ima skor vsaka številka „Slovenskega Gospodarja“ opraviti z Drameljčani in Šentjurčani. Hvali tudi drameljske liberalce rađi zasluga pri podpori, katero so dobili tamozni nekaferi kmetje. Da te zasluge ne gredo povsem liberalcem, pač ni težko povedati. V isti številki hoče tudi napadati našega občnega priljubljenega trgovca g. Artnama. Da se poslužuje takih sredstev naš dobro poznami dopisunček „Narodnega Lista“, pač jasno kaže, da je on nemirnež vseh Šentjurskih nemirnežev. Ker pa sploh ni vredno odgovarjati takšnim dopisom, kot ga je skoval v zadnjem „Narodnem Listu“ človek, ki svojega imena ni vreden, povemo danes, da se v bodoči večkrat vidimo pri izpraševanju liberalne kosmatne vesti. Torej na svidjenje! — Šentjurčani in Drameljčani se bomo prihodnjo nedeljo v velikem številu udeležili občnega zabora Kmečke Zvezze v Celju. Posebno nas zanima govor voditelja koroških Slovencev, g. dr. Brejca. Tovariši, v nedeljo vsi v Celje!

c **Dramlje**. Zaporedoma se zaprisegajo naši ljudje in nekateri liberalci, da ne bo boč več volili liberalnih voditeljev. Na velikonočni ponedeljek so morali volilni imenik že četrtočrak razpoloziti. Pa zopet nimači prav, ker še teče do maja obrok za nek rekurz, ki so ga oni zakrivili in na tak način, da jim zna pri preiskavi sape primanjkovati. Za razne postavke in ovadbe so tudi slepi in gluhi. Kontumac je za vso občino silno strog, le okoli občinskega urada ga prav ne pozna. Psi letajo brez nagobčnikov okoli. Podpore za miraz dobivajo nekateri znanii pijači, velike sirote pa nič. Policijske ure so liberalcem neznane. Čez polnoč se derejo v gostilnah pijači in motijo trudne ljudi v spanju. Tepejo se veliko in nosijo svobodnost v ječu.

c **Ponikva**. Dne 4. maja na Ponikvi ne bo sejma, ampak 11. maja. 4. maja je sejem v Št. Jurju.

c **Podhom-Bočna**. Tukaj je umrla blaga žena in zelo skrbna gospodinja Uršula Fedran. Več let je bolehalna na želodej. Potem se je razvila bolezen v želodčnega raka. Podvrgla se je težki operaciji, a ni nič pomagalo. N. v. m. p.!

Brežiški okraj.

b **Dobova**. V nedeljo, dne 26. aprila, sta poslanca dr. Jankovič in dr. Benkovič na shodu Kmečke Zvezze mnogoštrevilnim kmetom in obrtnikom 2½ ure zanimivo poročala o delovanju deželnega in državnega zabora, odgovarjala na razna važna vprašanja, dajala dobre nasvete glede razmer in potreb v našem kraju, zastran občepotrebne in koristne uravnavne Save itd. Shod se je vršil živahnno, pa mirno. Slednjič so vidno zadovoljni poslušalcem izrekli zahvalo in zaupanje poslancemu in zaklčali trikot „Slava!“ našemu milemu cesarju, vladarju miru!

b **Koprivnica**. Dne 23. aprila je umrla občna spostovana gospa Jožefina Golob. Pogreb se je vršil v soboto, dne 25. aprila. Sprevoda je vođil č. g. dekan iz Kozjeva ob assistenci domaćih in sosednjih duhovnikov. Obilna udeležba od blizu in daleč je pričala, da je bila rajna splošno priljubljena. Bodil ji zemljica lahka!

b **Podsreda**. Požar je izbruhnil dne 22. aprila ob 3. uri popoldne pri posestniku Ferdinandu Simončiču. Gospodarsko poslopje in 2 hiši sta pogoreli do tal. Ko se je požarna brama iz Podsrede prepričala, da se ogenj da z vodo gasiti, je dospela ob 7. uri zvečer na lice mesta in udušila požar.

Najnovejše.

Duhovniške vesti. Č. g. Nikolaj Jamšek nastopil je župnijo Razbor nad Loko. Prestavljeni so naslednji gg. kaplani: Pavel Zagar iz Mozirja kot II. kaplan v Trbovlje, Janez Luskar iz Vidma v Mozirje, Anton Kovačič iz Majšberga na Videm.

Cesarjeva bolezne se bliža svojemu koncu. Vladar je vsak dan bolj čil; zdravnik upajo, da je bližu čas, ko bo cesar zopet popolnoma ozdravel.

Delegacije. V torek, dne 28. aprila, so bile v Budimpešti otvorjene delegacije, katerim je bil predložen skupni državni proračun, ki znaša ogromno sveto 765 milijonov 100.000 K. Za predsednika avstrijske delegacije je izvoljen grof Sylva-Tarouca, za podpred-

sednik pa Poljak dr. Leo, za zapisnikarja pa slovenski delegat dr. Korošec. Od delegatov Hrvaško-slovenskega kluba so voljeni: v odsek za zunanje zadeve: dr. Šusteršič in dr. Korošec; v odsek za bosanske zadeve: dr. Korošec in dr. Ladinja; v finančni odsek: dr. Korošec in dr. Šusteršič; v petičijski odsek: dr. Ladinja. Namesto obolelega cesarja je sprejel delegacije prestolonaslednik Franc Ferdinand. — Sprejem avstrijske delegacije se je vršil včeraj ob 10. uri dopoldne.

Vojска v Ameriki končana? Listi poročajo, da je Severna Amerika, kakor tudi Mehika, pritrivala posredovalnemu predlogu južnoameriških držav in se pričakuje, da se bodo rađi tega sovražnosti ustavile.

Društvena naznanila.

m **Maribor**. Člane mestne in okoliške skupine J. S. Z. opozarjam, da bo prihodnjo soboto, dne 2. maja, zvečer, od 6. ure naprej vplačevanje v Zadružni Zvezzi. Prihod naj vsi odborniki!

m **Kommica** pri Mariboru. V nedeljo, dne 10. majnika, se pri nas ustanovi izobraževalno društvo. Na ustanovnem shodu, ki bo popoldne po večernicah, govor dr. Hohnjec. Nato bodo naši mladenici uprizorili prav zanimivo šaljivo igro. Uljudno vabimo odrasle in mladino. — Predpoldne ob 10. uri ima prof. dr. Hohnjec v kamniški cerkvi pridig za mladino.

m **Slivnica** pri Mariboru. V nedeljo, dne 3. majnika, je popoldne po večernicah občni zbor podružnice Slovenske Straže in ustanovni shod Dekliške Zvezze. Govori dr. Hohnjec.

m **Laporje**. Dne 3. maja po večernicah uprizori Izobraževalno društvo gledališko igro: „Krivica in dobrota“, deklamacijo „Širje letni časi“. Vstopnina: sedeži prve vrste 1 K, druge vrste 80 vin., stojšča 40 vin. Ker je čisti dobitek namenjen za novi društveni dom, se društvo vsakemu zahvaljuje, kdor bo več plačal.

p **Cirkovec**. V nedeljo, dne 10. maja, ob 3. uri popoldne, se vrši pri nas shod J. S. Z. v cerkveni hiši. Rokodelci, posli, železničarji in drugi delavci, vsi ta dan na shod! Govornik pride iz Maribora.

p **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. Na gostiji Predikaka-Gajist so svetje darovali za Slovensko Stražo 2 K. Mnogo sreča novoporočencima in srečna hvala darovalcem!

p **Hajdin** pri Ptaju. Prostovolna požarna bramba na Hajdinu pri Ptaju naznana, da se vrši blagoslavljvanje nove brizgalne v nedeljo, dne 3. maja, ob 3. uri popoldne, pri skladislu gasilnega orodja. Spreved: 1. Pozdrav došlih gostov. 2. Blagoslavljvanje brizgalne. 3. Vaja z brizgalno. 4. Srečeval v prid požarni brambe v gostilni g. Graharja. Pri slavnosti sodeljuje slavna narodna godba iz Ragognice pod vodstvom g. Bračiča. K obilni udeležbi vabi odbor.

p **Svetinje** pri Ormožu. Tukajšnja D. Z. priredi v nedeljo, dne 10. majnika, na vrtu pri g. Kraju v Ivanjkovcih igro: „Ljudmila.“ Začetek točno ob ¾. uri popoldne. Ker je igra res lepa in poučljiva, pridite polnoštevno!

p **Ormož**. Dekliška Zveza sklice svoj redni občni zbor za nedeljo, dne 10. maja, popoldne po večernicah, v društveno sobo Izobraževalnega društva. Na dnevnom redu je poročilo predsednice, tajnice in blagajnice o gibjanju zvezve v minolem letu, vabilo novega odbora in slučajnosti. Vse mladenke na gotovo udeležbo uljudno vabljene!

p **Velika Nedelja**. Mladiško okrožje ima dne 1. junija svoj redni občni zbor.

p **Središče**. Krasno uspeli igri: „Prepirljiva sosed“ in „Cvetina Borograjska“ se ponovita v nedeljo, dne 3. majnika po večernicah.

k **Vitanje**. Kmečka hranilnica in posojilnica v Vitanju ima svoj redni občni zbor v četrtek, dne 7. maja, zjutraj ob 8. uri v posojilniški prostorji z sledenim sporedom: 1. Citanje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 3. Potrditev računskega zaključka za leto 1913. 4. Volitev in načelstvo v nadzorstvo. 5. Prosti predlogi. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

s **Šoštanj**. Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 3. maja, pri Rajsterjevem predstavo z 2 igrami: „Čašica kave“, veseloigra in „Dve materi.“ Vstopnina: 1. sedeži 1 K, drugi sedeži 80 v., 3. sedeži 60 v., stojšča 1. galerije 30 v. Začetek ob 3. uri pop. K obilni udeležbi vabi odbor.

s **Zavodnje**. V nedeljo, dne 10. maja, se vrši v cerkveni hiši po sv. masi shod S. K. Z. Govorit pride državni in deželni poslanec dr. Karl Verstovšek. Kmetje iz Zavodnje in Topolšice vse na shod!

s **Šmartno** pri Velenju. Gospod Alojzij Skoliber, posestnik in mlinar pri Sv. Urbanu nad Ptujem, je ob prilikah, ko je obiskal tukajšnjega gospoda kaplana, daroval Društvenem domu 8 K. Za ta velikodušen dar se mu odbor prav lepo zahvaljuje.

c **Celje**. Občini zbor Slov. kat. pol. društva za celjski okraj se vrši v nedeljo, dne 10. maja, dopoldne ob 9. uri, v Petrovčah v Društvenem domu. Odbornike prosimo za polnoštrevilno udeležbo, somišlenike pa za pridno agitacijo. Na dnevnem redu je poročilo načelnika dr. Ivana Benkoviča, dalje volitev novega odbora, slučajnosti. Poročil bo tudi državni poslanec gospod dr. A. Korošec.

c **Celje**. V soboto, dne 2. majnika, ob 8. uri zvečer, se vrši v gostilni Društvenega doma v Gaberjih predavanje g. dr. A. Švarca o prvi pomoči v nezgodah za člane prost. gasilnega društva v Gaberjih. Gostje dobrodošli!

c **Sv. Peter** na Medvedovem selu. Dekliška Zveza izobraževalnega društva priredi v nedeljo, dne 3. maja, misijonsko slavnost v prid balkanski misijonom s slavnostnim govorom, ganljivim poklonom majniški Kraljici in s predstavo prelepne igre: „Skrivnostna zaroka.“ Slavost bo posebno ljubka in ganljiva. Domačini in sosedje, zlasti še dekleta Dekliških Zvez, na veselo svrdenje dne 3. maja!

c **Gornji Ponikva**. Bralno in pevsko društvo na Gornji Ponikvi priredi gledališko predstavo „Sanje“, igro v petih dej. in enodnevju „Pavliha in avtomat“ v nedeljo, dne 10. majnika, pop. ob 3. uri.

c **Sv. Pavel** pri Preboldu. Na vsestransko željo občinstva se bo še enkrat dne 10. maja, ob 3. uri popoldne, v Društvenem domu uprizorila lepa ljudska igra: „Deseti brat“, ki je že dne 26. aprila prav dobro uspela. Pokazal je jasno ta nastop, kako izborne moći so se posvetile dobrim narodnim stvari. Vloge so bile vse prav srečno razdeljene ter dobro igранe. Zato le čestitamo požrtvovalnim igralcem! Vabimo k ponavljanju omenjene igre na dan 10. maja domačine in sosedje!

c **Sv. Pavel**. Pevsko društvo ima dne 3. maja pri Sadniku velik koncert.

c **Gornjiograd**. Bralno društvo priredi dne 3. maja v župni prostorji pop. Finžgarjevo igro „Naša kri“ v 4 dejanjih s pozdravom in petjem. — Dne 17. maja pa je občni zbor z navadnim sporedom.

c **Sv. Frančišek Xav.** Kat. bralno in izobr. društvo priredi v nedeljo, dne 10. majnika, dve gledališki predstavi. Domačini in sosedje vabljeni!

b **Dobje**. V Dobje bo imela hranilnica in posojilnica dne 10. maja, ob 3. uri popoldne po večernicah, svoj šesti obč. zbor. Pridite, da se prepričate o gospodarstvu te zadruge.

Loterijske številke.

Trst: 22. aprila 22 72 50 89 33
Dunaj: 25. aprila 19 20 24 6 40

Listnica uredništva.

Kozje, Pilštanj, Cirkovec, Šoštanj: Pride v prihodnji „Naš Dom.“ — Sv. Trojica, Stoporce: Hvala! Ostalo pride. — Mala Nedelja: Glede spanja tamburaškega zborja je bolje, da doma ureditate. Pozdrav! — Dobrna: Pride prihodnjič! — Petrovče: Istotako. — Sv. Hieronim: Sv. Krištof, Braslovče: Prepozno za to številko. — Slov. Bistrica: O dotičnem nemškutarju se pač ne spleča, da bi še njegovo poroke naznajali. Pisite raje kaj druga. Pozdrav. — Dravsko polje: Hvala! Bomo porabili. — Višavski: Preobščni se z Vašimi poročili. Pisete zelo dobro; a prosimo Vas, da sestavljate v bodoči kolikor mogoče kratko svoje dopise. Zdrav! — Hoče: V dopisu ne poveste, zakaj se pravzaprav gre. Dopis nam je nejasen. Pozdravljeni! — B. Spodnji Dolič: Knjiga: „Žun, Dohodnina“ se dobri v Ljubljani v Katoliški Bukvarni. — M. B. Sv. Bolfenk v Slov. gor.: Pesmi naš list ne prihodčuje in torej ne moremo ustreži Vaši želji. — Jožefina Ros, Dunaj: Knjiga „Slovenski Pravnik“ se dobri pri Mohorjevi družbi v Celovcu, a list „Slovenski Pravnik“ pa v Ljubljani.

Graško tržno poročilo.

Sejem z rogate živino dne 23. aprila 1914. Cena je bila za 100 kg žive teže: klavni voli, voli, tolsti 86—104 kron (izjemoma 110 kron) poltolsti 70—84 kron; suhi ob 64—68 kron; voli za pitanje od — do — K; klavne krave, tolste, od 66—84, poltolste od 40—64, suhe ob 32—40, biki ob 66—84, dojne krave do 4. teleta od — do — K, čez 4. teleta od — do — K: breje krave od — do — K; mlada živina ob 66 do 88 kron. Kupčija slaba.

Vprašanja in ponudbe

Osrednja zadruga za vnovčenje živine naznana, da ima vedno na prodaj: pitane vole, biki, telice in teleti za mesarje; vse vrste plemena živine, breje krave, krave s teleti, plemenske biki, telice in voli za vožnjo. Nadalje plemenske svinje najboljših pasem, mlaide in stare, pujske za plemne in uporabo. Vsa narodila in prijave naj se do pošlojajo na vnovčevalnico za živino v Maribor, Koroška cesta 5, ki daje v vseh kupičkih zadevah brezplačna pojasnila.

Sprejme se takoj trž. p

Kuharica za župnišče, vajena vsakega dela in je že več let služila v župnišču, ima dobra spričevala, birača vstopila kje v stalno službo. Marija Suskov, pri gospodk. Moline, Tržič, Gorenjsko. 413

Proda se trgovina v najbolj živahnih ulicah v Mariboru. Različno blago, katero je še v zalogi, kakor tudi trgovska oprrava se lahko kupi po najnižji ceni. Trgovina se pa tudi lahko prevzame pod tako ugodnimi pogojji. P. Srebre v Mariboru, Tegetthoffova cesta 28.

Proda se lepo posestvo blizu Maribora v Rošpahu, z zidanimi poslopji, meri okoli 34 oralov, travniki, sadonosniki, lep gozd, pravno za mlekarijo in živinorejo. Proda se tudi na drobno. Franc Bracko, Jelovec 8, Maribor. 409

Posestnik, brez otrok sprejme fanta od 12—13 let za majhno službo. Naslov pove gosp. Kotnik A. Maribor, Mlinska ul. 39. 412

Pozor cenj. čitatelji!
Priporočam dobriodoče ure, verižice, obeske, prstan, uhane, broške, zapestnice v zlatu in srebru, velika izbiča, nizke cene, cenic za stanj, popravila in pismena narocila izvršujem dobro in točno.

Lovrenc STOJEC,
urar v Mariboru, Tegetthoffova cesta 30. 408

Lepo posestvo blizu Maribora s sadonosnikom, njivami, se po ceni proda. G. Jožef Šenkar, posest v Krčevini št. 43 pri Mariboru.

Gostilna z mlekarstvom, mesto prve vrste, dobra poslopja in najboljša polja, travniki in sadonosniki ob okrajini, 30 minut od Maribora (kolodvora), pravno za trgovino z živino, špecerijo in lesom, (ker so razmre take) se po ceni radi preselitve proda. Vpraša se pri Brudermandu, Sv. Peter nize Maribora. 406

Hiša z gospodarstvom na cesti v M. Brezje na Pobrežju pri Mariboru z približno 5 oralov zemlje, travnik in gozd se proda. Brudermand, Sv. Peter pri Mariboru. 407

Proda se takoj enonadstropna hiša po ceni radi družinskih razmer. Dohodki na leto 2300 kron. Krichenberjerova ul. 34 M ribor. 395

Lepo posestvo na deželi z gostilno, 10 glav goveje živine, 13 svinj, več oralov zemlje, vse kakor leži in stoji, se takoj proda. Več pove Anton Ferk, posestnik, Cirkovce pri Pragerskem. 396

Prijetna dva človeka brez otrok isčeta fanta in delico, starost od 14 let naprej k malemu posestvu za svoje, takšne ki nimajo starišev in morajo biti pri drugih ljudeh. Vprašati je v trgovini. Kaindorf 48, Lipnica (Leibnitz). 383

Orožje in kolesa
na obroke. Posamezni deli najeceneje. Ilustrov.

ceniki zastonj. F. Dušek, tovarna orožja, koles in šivalnih strojev. Opceno na drž. žel. št. 2121. 1833

Proda se posestvo blizu Maribora

želez. postaje in farne cerkve z zidanimi poslopji, čez 30 oralov veliko, travniki in sadonosnik, posebno za mlekarijo in živinorejo ugodno. Proda se za vsem, kar leži in stoji. Več pove upravnštvo pod št. 363.

Semenski krompir
Vačno!

Ravno tako kakor pri žitu, je potrebno izmenjati seme tudi pri krompirju. V ta namen priporočam najboljše vrste krompirja, ki so se posebno lansko leto prav dobro obnesle. A) Zgodnjne vrste: obistnik, rožnik in roglic (Kipfel) 5 kg poštni zavoj K 1-20, 50 kg 8 sron. B) Pozne vrste: eldorad, svetovni čudež, Bohmov uspeh in beli štajerski krompir; 5 kg poštni zavoj 1 K, 50 kg 6 K, 100 kg 11 K, 1000 kg 100 K po povzetju. Vse cene se razumejo z vrečami vred na kolodvor postavljene. A. Slodnjak, pridelovalec krompirja, Juršinci pri Ptaju. 270

Prodajo se lepa posestvo od 6000 do 30000 kron, kakšno si kdo želi. Oglašati se je pri Matija Žižek v Kamnici pri Mariboru št. 16. 399

Priden, Izvežban major
z družino se takoj sprejme pri C. Petriček, veleposestnik Lisca, Celje.

500 kron

Vam plačam, ako moj uničevalci korenin „Ria-mazilo“ Vašega kurjega očesa, bradavice, trde kože v treh dneh brez bolečine ne odpravi. Cena ene posodice z garancijskim pismom eno krono. 1425

,Kemeny Kaschau

I. počni predal 12/76 (Ogrsko).“

Več 100 hl

belega in rdečega konjiškega vina na prodaj kneževo ravnateljstvo v Konjicah. 416

Isčem za pekovske obrte pridne učenca, plača 4 K. Fr. Vapotič, pekovski mojster v Žičah pri Konjicah. 345

Išče se hišpec, kateri ima veselje do goveje živine. Podagi se samo ustremo. Oskrbiščvo „Meniško“ Lembah pri Mariboru 387

Lepo posestvo se radi smrti gospodarja prostovoljno proda. Meri čez 50 oralov njiv, travnik, gozd, vinograda, sadonosnika, iz katerega se napreša 12—20 polovnjakov sadne pijače; redi se lahko 7 glav goveje živine itd. Hiša zidana, svinjaki, klet in soba, vse z opeko krito. Tudi se druga 4 potrebnega poslopja so v dobrem stanju, leži 5 minut od velike ceste, ki pelje iz Št. Jurja ob j. ž. skozi Dramlje na Špitalič — Konjice. Cena z vso premičino in nepremičino 16'000 kron. Janez Marguč, Jazbine, Dramlje pri St. Jurju ob j. žel.

Jeričeva gostilna

,Pod vejo“

v Počehovski dolini pri Lajtersbergu je zopet odprtta in se bo samo vino od leta 1913 točilo in sicer navadno skupaj nabava liter po 80 vinarjev in izbrani Sylvaner liter po 96 vinarjev. 368

Fr. KURNIK, fotograf
pri Sv. Trojici v Slov. goricah

se priporoča trgovcem in gostilničarjem za izdelovanje razglednic. Nadalje se priporoča za izdelovanje fotografij igračem bralnih družbam, pevskim zborom, Marijnim družbam itd. Tudi posameznim osebam zagotavljam lepo, zadovoljivo delo. 357

Gostilna pri okrajni cesti, blizu železničnice, prodaja duhanja in žganja, prostor brez konkurenčne, 5 oralov dobre zemlje pri hiši. Sadni vrt za 25 polovnjakov jabolčnika. Cena 26000 kron. Josip Jurše, Unter Schwarza pri Spielbergu. 341

Na prodaj je v davčni občini Zbelovska gora, okraj Konjice: 1. Ena hiša, vinograd, pašnik in gozd v izmeri 2 ha 33 a 58 m² za 2400 kron. 2. Ena hiša, gospodarsko poslopje, pašnik, njiva, vinograd in log v izmeri 2 h 53 a 87 m² v krasni legi za 3400 kron. Kupci se naj oglašajo v pisarni g. dr. Ivana Rudolf, odvetnik v Konjicah ali pa pri Jožefu Grosek, posestnik na Zbelovskigorci p. d. Verhovšek.

Lepo kmečko posestvo na Pesniškem vrhu (Pössnitzberg) pri Lučanah, četrte ure od okrajne ceste, lepa solnčna lega, hiša s štedilno kuhičjo, 4 sobe, velika priklet, pod hišo klet, gospodarsko poslopje z 2 govejima hlevoma, 1 posebno gospodarsko poslopje, skezen, svinjak, vozarnica, 10 minut od hiše je viničarija s kletjo, tri orale amerik, vinograd, 3000 raznih sadnih dreves, krme priraste za 20 glav goved, travnik, pašnik in vinegrad, gozd, njive v izmeri 40 oralov. Proda se radi družinskih razmer za nizko ceno 27tisoč krov. Polovico vsote lahko ostane. Vpraša se Franc Renar, posestnik, Pössnitzberg, Lučane (Leutschach). 330

Ako tepite na žolčnih ali jetrnih bolečin h, posušite se čaju za žolč in Jetra. Isti je iz najboljših rastlinskih snovi sestavljen in je zdravniško dobro priporočen, izboljšava zdravilno sredstvo proti vsem boleznim želodca in jetre.

pitno vodo. 1 zavoj K 1—10 za voj K 8—.

Edina izdelo slinica: lekarna pri obiskuju Viktor Hauser v Celovcu, Kardinalplatz. — Glavna zalogha v Mariboru v lekarni M. König, Tegetthoffova cesta, dobi se pa tudi vseh drugih lekarnah v Mariboru.

Krajni šolski svet za celjsko okrožje ima na prodaj več lepih stvarič v mestu na prostoru, kjer je pred leti nameraval staviti šolo. Več se izve pri načelniku. 421 Celje, 21. aprila 1914.

Celje, 21. aprila 1914.

Vinegadniki
prihranijo pri vsakem komadu 4—5 kron, ako narocijo takoj najboljšo raznovrstne skropilnice in žvepljalnike po trgovski agenturi Zinauer & Komp. Sv. Jakob in Slgor. Gg. trgovcem znaten popust.

Vzrok pomanjkanja denarja je le ta, da kupujete drage pijače, lijerke, slivovico, rum jesih itd. Vse ednake pijače si lahko sami na lahek način in na polovčno ceno in boljše pripravite, ako si kupite za 60 v. ednakih ekstratov za pravo 3 lit. ednake pijače. Zahtevajte cene gratis. Zastopniki se sprejmejo za vse okraje proti visoki proviziji ali mesečni plači. Glavni zastopnik „Austria-Werken“ Ptuj, Hodoč.

427

426

425

424

423

422

421

420

419

416

415

414

413

412

411

410

409

408

407

406

405

404

403

402

401

400

399

398

397

396

395

394

393

392

391

390

389

388

387

386

385

384

383

382

381

380

379

378

377

376

375

374

373

372

371

370

369

368

367

366

365

364

363

362

361

360

359

358

357

356

355

354

353

352

351

LISTEK.**Brezmadežna — Pomočnica.**

Dogoda iz Srednje Štajerske.

V neki vasi na Štajerskem je bila v prvem nadstropju gozdarske hiše domača kapelica, v kateri je bil tudi kip Brezmadežnega Spočetja Marijinega, obdan z angeli. Bilo je 1. 1865. Moji roditelji so prebivali v imenovani hiši, jaz sama sem štela takrat ko maj štiri leta.

Slučajno sem bila tedaj sama na prostem z neko 12letno in neko 14letno deklico. Te deklice, ki so me sovražile iz meni neznanega vzroka, porabile so to prilžnost in me skušale vreči iz maščevanja v bližnji vođnjak, ki je bil 23 metrov globok.

Branila sem se z vsemi močmi, vpila; posreči se mi dvakrat, se jim izviti, tretjič sem pa podlegla premiči in strmoglavlju v strašno globočino.

Padala sem dolgo. Že sem mislila, da me bo objel hladni grob, kar čutim, da me nekdo drži in pred menoj stoji kip Brezmadežnega Spočetja, obdan z dve ma angeloma. In vsi trije so me držali.

Moj Bog, kako strašno mi je bilo gledati vodo pod menoi — in morala sem jo gledati dalje časa — potem pa, o čudež, je izginila površina vode mojim očem in se zavila v siv oblak, nad katerim je stalo sedaj, zmiraj poleg mene, Brezmadežno Spočetje, z angeli.

In prečista Devica je govorila z enim angelom, in umela sem dobro njene besede. Govorila je o naši hišnici, ne o moji materi, in, da je hišnica na polju, od koder jo naj bi poklical angel, da bi me potegnila iz vođnjaka.

Naenkrat se je lotil čuden nemir hišnice, kakor je sama pripovedovala pozneje, tako, da je, gnana od neke slutnje, bežala z njive in pregledala, če se ni zgodila kaka nesreča. Prišla je najprvo v hišo, potem pa v gospodarskim poslopjem in končno tudi v bližino vođnjaka, iz katerega je slišala obupne klice, hitela po možu in ko je tudi ta prišel na kraj nesreče, se je vsedila v zajemač in se spustila v neprodirno tmino. In našla me je visečo na nekem kamnu! Vzela me je k sebi in dala znamenje. Takoj se je začel vzdigovati zajemač, poleg katerega je stala Brezmadežna takoj dolzo, da sva dospeli na prosto in izstopili. Takoj je, kakor bi trenil, Brezmadežna izginila.

Potem me je nesla hišnica k moji materi v sobo. Mati so stali vsled straha kakor okameneli. Predramili so se še le po dolgem klicanju hišnice.

Vprašala sem jo tudi, prav po otočje, kdo je postavil kip v vođnjak. Ona je pa odgovorila začudeno: „Otrok, jaz nisem opazila ničesar. To si videla samo ti, samo nedolžnost vidi lahko take nebeške prikazni.“

Roka, ki to danes piše, bi brez Marijine pomoci ležala že 34 let v hladnem grobu. Zahvaliti se imam samo Brezmadežnemu Spočetju, da še živim. Nji vsa čast in slava!

Nekaj mesecev po tem dogodku v jeseni l. 1865, so se preselili moji starši iz gozdarske hiše v Trautmannsdorf, in sicer v neko staro kmečko hišo, obstoječe samo iz sobe in iz kleti, ki je služila mojemu očetu za delavnico. Ves drugi del hiše je bil podrl že prej gospodar, ki je tedaj stanoval komaj 20 korakov proč v novozidani hiši.

Že tretje leto smo prebivali v tej siromašni hiši in pisali smo že leto 1868. Jaz, ki sem štela tedaj sedem let, sem imela še drugo sestrico, ki je bila starša 5½ leta. Nekega dne je zlezel kmet-gospodar te hišo na streho in jo začel odkrivati. Zakaj je to detjal, ne vem, ali delal je to. Njegova žena, ki je stala ne daleč od hiše na cesti, je rekla tedaj svojemu možu in sinu na strehi, če je šel kdo mimo: „Le glejte, da bo ubita ta sodrga“. Te besede so bile naperjene proti nam, ubogim stanovalcem.

Moja mati so postali iz žalosti nevarno bolni, kajti deževalo je v sobo, posteljina je bila čisto premo-

čena in smrtno bolna mati, ki so ležali v mokri posteli, niso imeli za postrežbo drugega, kot nas, male otroke.

Tu se je dogodilo, da je prišla tuja gospa k materi, jo tolažila in ji poravnala posteljo. Nam je bila neznana. Pa glej, popoldan je prišla zopet, potem še drugi dan in potem zmiraj predpoldan in popoldan. Imela pa je opraviti samo z bolnico.

Boječe sem zrla na to tujo, ljubezljivo gospo. Opazovala sem jo neprehemu in bilo mi je, kakor da bi morala gledati to čudežno postavo. Nisem mogla obrniti od nje oči. V moji otročji priprrosti sem si mislila: „Nikoli še nisem videla tako lepe gospe. Nosila je zmiraj lepo modro oblačilo, z velikimi rokavi. Okoli vrata je pa imela bele čipke.“

Dostojno so bili poglavjeni njeni lasje in njen gäs, ki je tolažil bolno mater, je bil neizmerno sladek in prijeten, in bilo mi je, dakor da bi slišala srebrne zvončke.

Ko je nekega popoldne — bil je to njen zadnji obisk — imela zopet opraviti z bolnicu, obrnila se je k meni in mi rekla: „Lojzika, vzemi žlico, pojdi k sosedu in prosi tam za žlico kapljic iz steklenice, ki stoji na omari“. — Šla sem takoj v sosednjo hišo, kakor mi je bilo zapovedano, in prosila za kapljice. Soseda mi jih je dala le z nevoljo. Šla sem potem zopet v naše stanovanje.

Tu mi je vzela lepa gospa žlico iz roke in je dala tekočino moji materi. Tako jih je objel miren spanec. Ko so spali, je bila gospa z menoj in s sestro takoreč sama, rekla je nama: „Otroka, vajina rati bo ozdravela. Ali l. 1885. bo umrla.“ (To se je tudi zgodilo.) Potem je nadaljevala: „Prižgalata mi je vsako soboto luč. Brezmadežna Sposetja je s m. — Potem je izgovorila večkrat presvetlo ime Jezusa z velikim spoštovanjem in vsakokrat se je priklonila globoko k zemlji. In dva angela, ki sta se naenkrat prikazala, sta padla na kolena. — „Otroci“, je rekla potem nama, „poklekni, da vaju blagoslovim.“ In ko je nju blagoslavljal, postavila sta se angela eden na desno, drugi na njeni levi. Potem je pa nalahno splavala kvíšku, strop se je odprl in videla sem modro nebo in gospa je izginila v njem. Potem se je zaprl zopet strop pred najinimi očmi. In bilo je vse kakor prej. Mati so se pa zbudili in bili so zdravi od tedaj naprej.

Sedaj bom povedala še samo, kaj se je zgodilo pozneje s kipom.

L. 1873 je dobil gozdarsko hišo grof Trautmannsdorff. L. 1874 je bila prenovljena in kapelica popravljena. Gospodarji te hiše so učakali visoko starost. Kapelica je bila zmiraj nujnih ponos. Se sedaj opominja zvonček v zvoniku te gozdarske hiše trikrat vernike k molitvi. V gozdarski hiši mi je tekla zibelka. Bila sem namreč l. 1861 rojena v sobi pod kapelico. Pred 4. leti (1895) sem bila zadnjič tam, da bi obiskala na podstrešju kip Brezmadežnega Spočetja, ki leži tam že 25 let. Iz njene kapelice je nastala namreč obednjica.

Ko sem prvič prišla in našla kip na podstrešju, sem bila neizmerno žalostna, da se nahaja ta tako mi draga počuba na takem mestu. Bridko sem se zuskala. Zdelo se mi je tudi, kakor da bi bile potenze na Marijinem obrazu bolestne. Kolikorkrat sem štala, tolkokrat sem moralna jokati. Zjočem se, če se le zmislim na kip.

Sedaj ne grem več tja, ker je nov vrtnar, ki vse nadzoruje. Prejšnji vrtnar je bil moj šolski tovariš in mi odpril, kolikorkrat sem prišla.

Tri Micke.

Povest za radovedne ljudi. — (Spisal Matko).

Ako vam bi povedal to-le povest: Bile so 3 Mice, včasih pridne, včasih sitne. Nekoč so šle v veliko kavarno na Glavnem trgu pit kavo. Mati jim je branila, jih svarila, a Mice niso ubogale — šle so. V kavarni se je svetlikalo, da je jemalo Mickam pogled. Kavarnar jih je kregal, a Mice so ostale neizprosne ter si vkljub vsem grožnjam naročile kavo,

če in zbežal ž njim proti nebu. — Tedaj pa je sraka začela kričati na vso moč. Ko je hudoča začul kričanje srale, je tudi že vedel, kaj se je zgodilo ter se je kar najhitrejše vrnil. Dosprevši proti površju, pa je našel morje zamrznjeno, tako, da ni mogel iz njega. Hitro se je tedaj vrnil na dno morja, vzel velik kamen, prebil ž njim led ter se zapodil za angelom. Že je stopil nadangel Mihael z eno nogo v nebesa, ko ga zagrablja hudoča z drugo nogo ter mu iztrga z ostrimi kremlji kos mess iz podplata. — Jokaje je stopil nadangel s solncem pred Bogom ter tožil: „Kaj, o Gospod, naj storim sedaj, do sem tako pohabljén?“ — In Gospod je odgovoril: „Miren bodi in ne boj se. Zaukal bom in odslej naprej bo imel vsak človek tebi enako dolbino v podplatu.“ — Tako, kakor je Bog zaukal, je nastala pri vseh ljudeh mača dolbina na oben podplatin in tako je ostalo do današnjega dne.

Krepko sredstvo za spanje. Iz Počeha na Ogrskem poročajo: Trgovec z jači v Izsepu, Josip Gerber, se je pred kratkim zvečer vrnil z nekega pota, pa je šel spat. Zjutraj se ni zbudil. Vsi poizkusili, da bi ga zdramili in oživili, so bili zaman. Mislili so, da je mrtev, pa so ga položili na oder. Ponoči je nekoliko ljudi stražilo pri mrljču. Eden izmed njih je s kožarcem vina v roki obžaloval, da ni smrt rajši njeva vzela, 70letnega starčka, kakor tegata, ki je bil šele 30 let star. Takrat se je mrljč vzravnal in zaklical: „Saj še nisem trideset!“ — Stražarje je izprelela groza, pa so pobegnili. Kmalu pa je prišel zdrav-

popile jo, plačale in odšle žive, vsaka s svojo glavo.

Rekel sem, ako vam bi povedal to povest, bi rekli, da je pravljica, tako skrivnostno, tako čudno je glasi. Pa ni ne pravljica, tudi bajka ne, temveč prava, resnična povest, kakor se je dogodila v norem pustnem času.

V mestu so priredili slovenski rokodelci veliko pustno veselico. Reditelji so si dolgo časa belili glave, kako bi privabilo ljudi, povečali veselje na veseleci in pomnožili denar v blagajni. Srečala jih je srečna misel, da so se spomnili vrlega pevskega zboru iz bližnje vasi. Naprosili so ga in pevski zbor, pri katerem so prepevale naše 3 Micke, se je zadovoljno odzval.

Peveci niso prišli le pravčasno, ampak celo pred časom v mesto, tako, da so morale čakati Mice več kot 2 uri. Kaj naj počnejo, da si prikrajšajo čakanje? Knezova Miceka, ki je pela sopran, si je izmisliла nekaj prav čudnega. Morda je bil njen predlog zato tako čuden, ker jo je bolela glava, morda zato, ker je bila nemirna radi nastopa pred mestnim občinstvom; naj že bo kakor hoče, Micka je predlagala:

„Boji me glava, pojdimo v kavarno pit kavo.“

Obe tovariši sta jo pogledali, kakor bi je ne bili še nikoli videli, Mickina mati pa, ki se je tudi nameravala pridružiti poslušalcem vrlega zboru, je dejala:

„Ali si ob pamet, da govorиш kaj takega?“

Tovariši sta se spogledali in na tihem pritrtili materinim besedam, Mice pa ta obsodba ni prestrašila, niti zbgala; popolnoma resno je ponovila:

„Pojdimo v kavarno, vsaj za četr ure.“

„Da nas naženejo“, menila je prva Micka, kateri je načrt nekoliko ugajala.

„Še v sobo ne pridemo“, sošila je druga, ki je bila manj korajžna.

„Denar imamo, kaj nam morejo“, opominjala je zopet Knezova.

„Kavarna je vendar za gospodo“, govorila je mati, „za kmetske ljudi tam ni mize“.

„Zakaj ne, ali nimamo mi istega denarja, ko gospoda in kavo mi ravno tako radi srebljemo kakor oni? Vrat nam ne bodo pokazali kar tako.“

„Oh, Micka, jaz kar ne grem“, vzdihovala je prva tovarišica.

„Jaz pa že celo ne“, namrđnila se je druga.

„Gremo v Rokodelski Dom“, svetovala je mati.

„Še naveličali se ga boste. Glejte, še 2 uri imamo časa, zakaj ne bi napravile šale ter pogledale v kavarno, kakšna je od znotraj.“

Mickina prepričevalna beseda je napravila velik utis; obe tovariši sta začeli prevdarjati in razmotriti na tem, kaj bi bilo, ako bi šle v kavarno. Veliko razlogov je bilo proti kavarni, za kavarno le nekaj in še ti bolj borni.

Knezova je kmalu uganila, kaj se godi v tovarišicah, zato je sklenila, napraviti glavni napad na nasprotijočo trdnjava. Previdno je začela govoriti:

„Poslušajte me! Načrt je res nekoliko čuden in nenavaden; toda pomislite: Ali ni zdaj predpust čas šale in norcev? Zakaj ne bi napravile še me tri nekaj Šajjivega, nekaj posebnega, čemur bi se lahko pozneje smeje? Moj načrt je ta-le: Mi tri gremo v kavarno, naročimo si kavo, plačamo jo in odidemo; seveda se moramo pri tem držati korajžno in neustrasheno. Pojdimo!“

Led je bil prebit, tovariši pričobljeni, le mati je odkimavala z glavo ter govorila bolj za-se: „Norisvet, nora mladina! Kaj vse si ne izmisli!“

Nato je rekla hčerki:

„Če vas tri naženejo, se vam bom smejal. Bodite vendar pametne.“

„Oh, pametno pa že“, vskliknile so vse tri kake bi bile razčlajene, da jih mati opominja s pametjo. Ta razlog in pa navdušena beseda Mickina sta povzročila, da so bile vse tri pripravljene, iti pit kavo v vzhodno kavarno na Glavnem trgu.

(Dalje orihodnjič.)

nik in je dognal, da je bil trgovec le navidez mrtev. Zdaj se je ta sam okrepljal, pa je povedal, da mu je neki zdravnik dal sredstvo za spanje, pa je izpil vso stekljeničico naenkrat.

Tudi pohvala. V mestu so imeli rokodelci veselico, pri kateri so nastopili tudi 4 peveci (kvartet). Ko so s petjem prenehali in jim je družba ploskala, stopi basist k enemu krojaču ter ga vpraša: „No, mojster, kaj pa Vi pravite?“ — „Vi ste imeli najlepše hlače!“ se odreže krojač.

Pijančeve premišljevanje. „Žalostno bi bilo na svetu, če bi bili prazni žepi in prazni sodi. Pravni žepi in polni sodi, to bi bilo še hujje! Polni žepi in prazni sodi, to bi človeka tudi jezilo, ampak polni žepi in polni sodi — to je veselje!“

Pravi vzrok. Hribolazec vođniku: „Ali si je res tukaj pred dnevi neko zlomil vrat?“ — Vođnik: „Res! — pa ga je tudi že dolgo prej bolel!“

Maloveren. Tast: „Vi dobite mojo hčer za ženo in 20.000 K dote. Od tega Vam dam na roko 5000 precej po poroki, drugo pa v presledkih, kakor bom dobitval od dolžnikov.“ — Zet: „Dobro, toda s poroko počakajmo døtej, da boste vse iztirjali!“

Nepopoljšljiv. Profesor izprašuje vpričo učencev pijača, ki je vsled pijačevanja norel ter ga vpraša: „Kako dolgo ste že v bolnišnici?“ — Pijanec: „Meni se zdi, da 2 tedna!“ — Profesor: „Povejte se, da ješ pokajmo døtej, da boste vse iztirjali!“ — Pijanec: „Šnopsa, gospodje!“

Razposiljalnica pohištva K. Preis Maribor

Stolni trg štev. 6.

Posebno ugoden nakup pohištva za spalnice iz mehkega lesa, lakirano od 90 K; spalnice, iz trdega lesa, politrirano, od 160 K; spalnice v staronemškem slogu, moderne, od 240 K. Žimnice (vložki) K 9.50, mize K 10 —, stoli K 2.50, močne postelje 14 K, šifonirane 24 K, kuhinjska kredenca 42 K, spalni divani (otomani) 31 K. Posebni oddelek za pohištva iz železa in medenine: otroške omrežne postelje od 16 K, postelje iz železa 12 K, železne omarnate postelje 24 K, umivalne mize 5 K, emajlirane postelje 40 K, postelje iz medenine in polmedenine od 60 K. Cena in izber brez konkurence, prost ogled, ilustrovani ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Pozor! Cenj. kupovalci. Pozor!
Nova slovenska trgovina tik pošte
Alojz Brencič, Ptuj
nudi cenj. občinstvu

za pomlad najnovejše blago

za moške in ženske obleke ter razne bluze, veliko izbiro trpežne hlačevine, različne ripse in satene obstoječih barv, raznovrstnega belega in pisane platna za perilo, najnovejše svilnate robe ter vsakovrstnega narejenega blaga kakor: hlače, bele in pisane srajce, predpasnike, ovratnike, zavratnice, manšete, nogavice, dežnike ter sploh vse, kar v to stroko spada. — Za mnogošteviljen obisk se priporoča

narodni in domači trgovec
Alojz Brencič v Ptaju.
Novo blago! Nizke cene!
Postena in hitra postrežba!

Pravo orožje

proti vsem sovražnikom sadnih dreves in tret so novokonstruirane, postavno zavarovane in z darili obdarovane vinogradniške (peronospora) skropilnice (sistem Jezernik), dvojni žvepljalniki, drobno razprši, nobenega popravila. Jamstvo 3 leta. — Po cenji Praktično. Prihrani moči. Zahtevajte cenike o vseh tozadnih novostih zastonj. — Na stotine priznalih pisem — 30000 komadov že v rabi.

Jož. JESSERNIGG,
Stockerau 9 pri Dunaju. (Prekupec si iščejo).

145

Glas gre kakor blisk od kraja do kraja,

da prva kranjska pošiljaljska trgovina

R. Miklauc :: Ljubljana 205

razpošilja najbolj zanesljivo blago tako na trgovce, krojače, šivilje kakor tudi na druge odjemalce in naročnike. Tvrda gleda le na velik promet ter ne iše velikega dobička in ima najboljše tvorniške zvezze, veliko blaga pa sama izdeluje.

Torej zahtevajtetako cenik različnih predmetov iz
Prve kranjske razpošiljaljske trgovine**R. Miklauc :: Ljubljana 205**

Prvo naročilo Vas pridobi tvrdki.

Obstoj tvrdke čez 40 let!

1413

Važno za vsakega!

Usojam si naznati, da sem v prijetnem položaju, s svojim cenj. odjemalcem postreži z zajamčeno pristnim vinom po najnižjih cenah:

„Opollo“ III. vrste liter K 0.60	Vino „Vorderberger“ 1911 (iz kleti g. stol. župnika)
Clarett " " 0.72	Dalmatinsko „Perle“ liter K 1.60
Rudeč namizno vino " " 0.80	posebno staro, črno vino za prebolele " " 1.—
„Opollo“ " " 0.88	„Opollo“-extra " " 1.—
Dalmatiner Perle " " 0.88	staro (sladko) " " 1.20
Rudeč vino za slabo-krvne " " 0.80	Prosečan (od rozin-grozdja) za hudobolele " " 3.—
Posebro dobro belo vino (staro sladko) " " 0.80	Velespoštovanjem
Posebro dobro staro belo vino (Perle) " " 0.96	

Franc Cvitanič-eva vdova Maribor, Solska ulica 2.

Zalog dalmatinskega vina „I. dalmatinske vinarske zaloge v Bolu (Dalmacija). 970

Dame

moračo ravno tako v najrevnejši koči kakor v najfinjeni palači strogo na svoje zdravje gledati, kajti žena je

neobhodno potrebna

v hiši in družini. Zdravje žen je v ozki zvezi s čednostjo njih trupla in vsled tega se ne more dovolj priporočati, rabiti

za

negovanje trupla tudi desinfekcijsko sredstvo, na primer Lysoform. Vzno je, vsa, tudi najobčutljivejše mesta telesa podvreči temeljitemu in

vsakdanjemu

čiščenju in se v to rabi le mlačno vodo, v katero se doda nekaj Lysoforma. Ako dame na ta način svojo

toaleto

vsak dan izvršijo, obranijo se mnogokrat pred nalezljivimi bolezni in njih posledicami. Nujno je tedaj priporočati, da je povsed v zalogi

Lysoform

ki tudi neprijetni duh in pot hitro ter sigurno odpravi. — Napravite le en poskus! — Originalna steklenica za 80 vin. se dobi v vsaki lekarini ali drožeriji. Zanimiva knjiga „Kaj je higijena“ pošljem vsakomur na zahtevo zastonj in franko, Kemik Hubmann, referent „Lysoformtvornic“, Dunaj XX, Petraschgassee 4.

1131

Denarja ni,

draginja je vedno večja, zasluk pa majhen. Ako hočete z malim trudom gotovo 10 do 20 krov na dan zasluziti, pošljite za pojasnilo v pismu znamko za 10 vinarjev in svoj natančen naslov na:

J. Batič, Ilirska Bistrica 26, Kranjsko.

Kakoršna gnojitev — taka žetev!**Tomaževa žlindra**

znamka zvezda

preizkušeno in po ceni fosforo-kisla umet. gnojilo za spomladansko setev.

Gotov učinek! Visok donesek!

Tomaževa žlindra zajamčeno čiste in polnoodstotne vrste prodaja v plombiranih, z označbo odstotkov in varstveno znamko opremljenih vrečah

Veletrgovina Merkur P. Majdič v Celju

kjer je prodajališče tvrdke Thomasphosphatfabriken G. m. b. H. Berolin W. 35. 22a

Priporoča se tudi bogata zaloga vsakovrstne železnine kakor: palično železo, jeklo, pločevina, žica, bodeča žica in mreže za vrtne ograje, okovje za stavbe, traverze, cement, trstje, strešna lepenka, vodovodne cevi, vse vrste poljedeljskega orodja, trsne škarje, gumi za cepljenje trte, škropilnice za vinograde itd. vse najboljše kakovosti po najnižjih cenah na debelo in drobno.

22b

Lekarna**Ernst Scherks: Podčetrtek**

priporoča najboljše sredstvo proti kurjim očem, ki odstrani vsako kurje očke brz bolečin. Ena steklenica 60 vin.

Maxilo proti trganju in revmat zmu. Bolečine po nehaši takoj po uporabi 1 st. 1 kromo

Pravi balzam. Ena stekl. 20 vin. **Zelodčne kapljice,** najboljše domače sredstvo pri želodčnih slabostih in težkah, pri pokvarjenem želodeu itd. Ena steklenica 20 vin. in 40 vin. vse vrste živinskih praškov po receptih priznanih živinozdravnikov. Posilja se s pošto vsak dan.

31

27

Jos. Vesely, Praga VII. (Češko),
trgovina z žitno kavo.

Ugodno kupite v trgovini

Spalne sobe od 150—1000 K, jedilne sobe od 150—1000 K
otomane, divane, madrace, zagrinjala v različnih najnovejših slogih. —

Razp. šilja na se strani! Cene primerna

E. ZELENKA

tapetarska in mizarsska delavnica nasproti hotela Mohr
Gospodska ulica 25, MARIBOR o. D.

pohištvo!

Ženini in neveste imajo popust!

Brez konkurence! — Prosti ogled!

Tapetarska in mizarsska delavnica nasproti hotela Mohr

Gospodska ulica 25, MARIBOR o. D.

SERRAVALLO

železnato kina-vino

Higien. razstava Dunaj 1906: Državna odlika in častni diplom k zlati kolajni. Krepilno sredstvo za slabotne, mlado-krvne in rekonvalcente. Povzroča veselje do jedi, utrjuje žive in popravi kri. Izborni okus. Nad 8000 zdravniških spričeval.

I. SERRAVALLO
o. kr. dvorni dobavitelj 33
Trieste-Barcola.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pol litra à K 2·60 in po 1 liter à K 4·80.

Zdravilišče z Žveplom. Varaždinske toplice (Hrvaško)

Železniška in poštna postaja, telefon, brzjav Novo zdravilišče z elektr. razsvetljavo. Staroznano, radioaktivno zdravilišče z Žveplom + 58° C. jaka priporočljivo proti

protinu, revmatizmu, ischias itd.

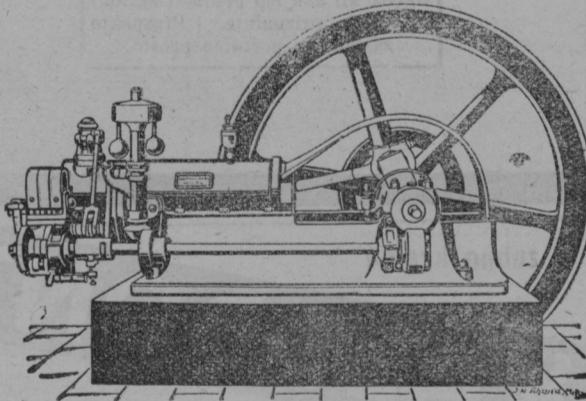
Zdravljenje z pitno vodo pri boleznih v vratu, grlu, prsih, jetrah, želodcu in črevesnih boleznih.

Elektr. masaža, blate in solnčne kopeli, odprto celo leto, moderna oprema, novi hoteli, krasna okolica, vojaška godba. Prospekt pošilja gratis. 388 Prospekt pošilja gratis.

Za poljedelstvo, industrijo in obrt so najboljši naši nedosežni

Originalni „OTTO“ motorji

nepremični in prevozni motorji na surovo olje — Diesel-motorji in

11.000 motorjev z mnogo več kot 1·3 milij. konjskih sil smo že dosedaj prodali.

Langen & Wolf, Dunaj X., Luxenburgerstrasse 53 Gb.

14 Lastna inženierska pisarna: Gradec, Annenstr. 10.

Tisočim je že bilo pomagano!

„Zamorčev“ obliž za odpravo kurjih očes odpravi brez bolečin, hitro in radikalno trdo kožo in kurja očesa, škatljico 40 vin.

„Zamorčev“ protinski in revmatični obliž zoper belečine v ledju, kolikih in križu (hrbtenici). Cena 60 vin.

„Zamorčeve“ pastilje zoper goljšo (debeli vrat) Cena 90 vin.

Lekarna „H zamoreu“, mag. pharm. Karl Wolf Maribor, Glavni trg štev. 3.

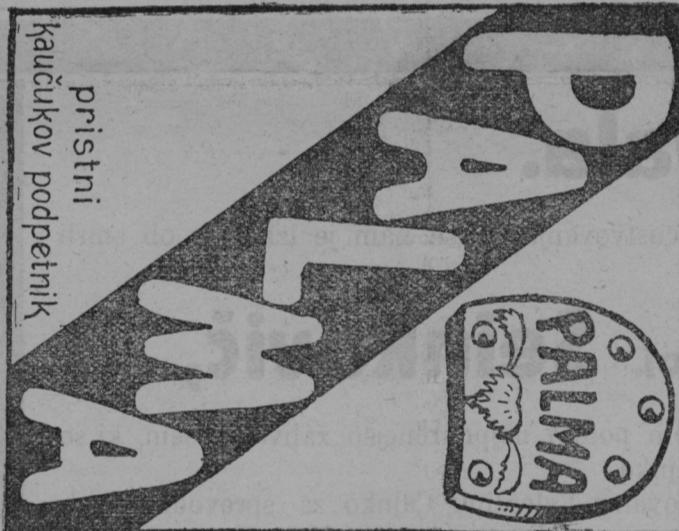
Naročila po pošti se takoj rešujejo.

Priporoča se velika trgovina z usnjem, podplati,

vse potrebščine za obuvala in lastna zdelevalnica gornjih del obuval, vse po najnižji ceni in zajamčeno dobro blago edino le v

Mariboru, Tegetthoffova cesta štev. 16,
292 v hiši g. dr. Rosina.

Matija Naveržnik.

J. Fauland v Ptiju

trgovina z manufakturnim blagom se vsem priporoča. 576

Važno za živinorejce!

Homoeopat. svinjske kapljice „Phonol“, najboljše zabranjevalno sredstvo zoper rudečijo in vrančni prisad pri svinjah, kolikbalzam za konje, olje zoper muhe, Pearsonov „Pacolin“, najboljše in najcenejše sredstvo za razkuževanje hlevov in za branitev kužnih bolezni, priporoča.

Lekarna „H angelju varlinu“ Mr. A. SIRAM, MARIBOR, Tegetthoffova cesta 33.

POSOJILNICA V MARIBORU

v lastni hiši v Narodnem domu

Obrestuje hranilne vloge na knjižice po $4\frac{1}{2}\%$ oziroma vloge proti odpovedi po $4\frac{3}{4}\%$, vloge v tekočem računu po $4\frac{1}{2}\%$ od dne do dne.

Posojuje na osebni kredit in na posestva.

Eskomptuje menice ter otvarja kredite v tekočem računu trgovcem in obrtnikom.

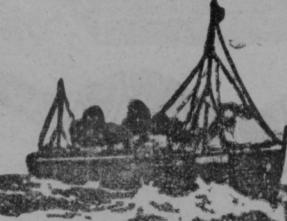
Za nakazilo denarja so položnice avstrijske in ogrske poštne hranilnice brezplačno na razpolago.

Hranilne knjižice drugih zavodov prevzame kot gotov denar in ne izgubi vložnik nič na obrestih. 153

Rezervnini zaklad 358.794.75 krov lastno premoženje zadruge 557.439.47 krov.

Triintrideseto upravno leto.

Samo 5 dni vozijo brzoparniki francoske prekomorske družbe

Havre v Nevyork

najkraj. in najhit. vožnja.

Veljavne vozne listke (Šifkarte) za potnike v Ameriko in verne listke za potnike iz Amerike nazaj v domovine izdaja edino

Ed. Smarda :: Ljubljana

kences. potovana pisarna Dunajska cesta 18 v hiši Kmetske posejlinice, nasproti znane geštine „Figabirt“. 375

Oklic,

s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki.

K c. kr. okrajnemu sodišču v Št. Lenartu v Slovenskih goricah, oddelek I., naj vsi tisti, katerim gre kot upnikom kaka terjatev do zapuščine 29. sušca 1914 umrlca Dominika Koser, veleposestnika iz Sp. Gasterja, zapustiščega poslednjo voljo, pridejo zaradi napovedi in dokaza svojih zahtev dne 8. maja 1914 do poldne ob 9. uri, ali pa naj do tega časa vlože pisemo svojo prošnjo, ker ne bi sicer imeli upniki do te zapuščine, če bi vsled plačila napovedanih terjatev pošla, nikake nadaljnje pravice, razen v kolikor jim pristoja kaka zastavna pravica. 380

C. kr. okrajno sodišče v Št. Lenartu v Slovenskih goricah, oddelek I., dne 8. aprila 1914.

Za poletje priporočam svojo veliko zalogo vsakovrstnega blaga za moške in ženske obleke, platno belo kakor pisano, caje za hlače, srajce, spodnje hlače, predpasnike, robce za na glavo kakor za žep, veliko izber svilnenih robcev najnovejše vrste. Posebno pa priporočam veliko izber vsakovrstnega blaga za sv. birmo — vse po nizki ceni. — Prčakajoč obilnega obiska se priporočam

M. E. ŠEPEC, Maribor
Burgplatz štev. 2. 68

Prostovoljna dražba nepremičnin.

Dne 5. maja 1914 ob 3. uri popoldne se bo vršila v Mariboru, Reiserjeva ulica, št. 23, na licu mesta prostovoljna dražba lastnine dedičev Antona Kaschmana (bivše stavbno podjetje), obstoječe iz vili podobne, visokoprillitne hiše in velikega gospodarskega poslopja s tremi parceliranimi stavbenimi prostori (kanalizirano). Vsa posest leži na vzhodni strani v najlepšem delu mesta v neposredni bližini glavnega kolodvora, meri okrog 3100 kvadratnih metrov. Prda se istemu, ki bo največ ponudil. Natačneje ponudbe so na razpolago pri Kaschmanovih dedičih

Hočete li
krmo hitro pariti in ob enem z isto kurjavo ravno toliko vode segreti, ali pa uporabljati parilnik tudi za kuhanje žganja, potem kupite edin-le novi, večkrat patentovani izvirni brzoparilnik „Alfa“ iz najboljše železne pločevine, patentovano kurjavo, patentovano okroglo varnostno zaklopnicico in obešajočo mečkalnico.
Novost! Za kuhanje žganja, slivovke in izpareњe sodov vsake vrste. Pri rosta in trpežni priprava.
Ilustrovani cenik brezplačno.
Delniška družba Alfa Separator Dunaj XII/3

Najboljše in najlepše blago

za moške in ženske obleke dobite po
nizkih cenah pri

Janko Artmanu

v Sent Jurju ob juž. železnici.

Za pomladni čas sem dobil ravnokar in še vedno prihaja velika množina trpočega in lepega volnenega, bombaževega, suknenege, platenenege in raznovrstnega drugega manufaktur-nega blaga.

Cene so znižane, postrežba je za-nesljiva, mera in vaga je poštena.

Za obilen obisk se priporoča

Janko Artman, trgovec
Št. Jur ob juž. žel.

II. c. kr. avstrijska razredna loterija

Velične srečenosne šanse!

80.000 dobitkov.

1. glavni dobitek	300.000 K	2. glavni dobitek	200.000 K
2 glavna dobitka à K	100.000	1 glavni dobitek	60.000
2 glavna dobitka à K	90.000	2 glavna dobitka à K	50.000
2 glavna dobitka à K	80.000	1 dobitek	45.000
2 glavna dobitka à K	70.000	3 dobitki	40.000

in še več drugih dobitkov. — Poleg tega še premija 700 000 kron.

Celotna vrednost dobitkov **22.268.000.**

Cene srečk: cela **40 K**, polovica **20 K**, četrt **10 K** in osminka **5 K**.

Naročite takoj pri oddelni pisarni c. kr. razredne loterije. 385

LEOPOLD STRAUSS, DUNAJ, I, Helferstifterstraße št. 7.

POZOR! Ne zamudite!

Za pomlad!

Domači in narodni trgovec

Franc Lenart v Ptiju

priporoča bogato izbiro modernega, novodošlega pomla-danskega blaga za moške in ženske obleke ter bluze. Nadalje nudi vsakovrstno trpežno platno za životno kakor za posteljno perilo; najnovejše svilene in tudi druge rute, srajce, zavratnice, ovratnike, zapestnice, dežnike itd., se-vda v zadostni izbiri.

Dobijo se tudi nepremočljive konjske plahte.

Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim zrancem,

Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni.

Priporoča se

Franc Lenart v Ptiju.

Postrežba poštena.

Zahvala.

Za izredno številne dokaze iskrenega sočustvovanja, ki se nam je izkazalo ob smrti naše nepozabne mamice

Ane Ozmed roj. Seinkovič,

izreka v svojem in obeh svojih sester imenu tem potom najprisrčnejšo "zahvalo vsem, ki so na kakeršnikoli način počastili spomin drage rajnke.

Zlasti se zahvaljuje mnogoč. g. duh. svetovalcu Valentinu Cajnku za sprevodno vodstvo kakor tudi njegovemu spremjevalcu preč. g. mons. Proštenek-u iz Varaždina, veleč. g. hajdinskemu župniku Janezu Tomanu za globokočutne besede ob odprttem grobu in vsem mnogoč. gg. duh. sotovaršem, slav. domačemu in gorskemu učitelstvu, velec. pevcem in pevkam, blagim sorodnikom in prijateljem iz Srediske župnije in v obče vsem, ki so spremili predrago mamko na zadnji poti.

Jožef Ozmec, župnik.

Sv. Lovrenc na Drav. polju, dne 26. aprila 1914.

Dvoje daril

dobi vsak darovalec, ki naroči zavojček 5 kg žitne kave za 4 K, franko na vse strani

zastonj

od staroznane tvrdke Jos. Stumpf, tovarna za rženo kavo, Šlotov ob Labi (Češko). Pri naročilu 6 zavojčkov na enkrat, se dobi 7. zavojček ali kak lep predmet zastonj Na tisoče priznalnic. Prospekt zastonj in poštne prosto.

zobno kreme

KALODONT

ustna voda

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po $4\frac{1}{2}\%$, proti trimesečni odpovedi po $4\frac{3}{4}\%$. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po $5\frac{1}{4}\%$, na vknjižbo sploh po $5\frac{1}{4}\%$, na vknjižbo in poročilo po prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnika brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvzemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Tovarišem—voditeljem.

Pripovedujejo, da je konj Arabcev priučen na klic, kateri je znan samo njegovemu gospodarju in katerega mu zaščeta samotredaj v uho, kadar se nahaja v skrajni nevarnosti. Četudi je konj sicer najizbornejše kakovost, vključ temu upliva skrivnostni klic nanj tako, da napre svoje zadnje moči in s hitrostjo, ki je neverjetna, odtegne jezdca preteči nevarnosti. Tudi mi Slovenci se nahajamo v skrajni nevarnosti. In klic, ki nas more rešiti in ki nas bo rešil, je dobro znan. Imenuje se: z verskim preprčanjem prepojena izobrazba! S tem klicem se ne bomo samo rešili, ampak bomo tudi začutno prehiteli svoje nasprotnike.

Med Nemci so nastala zadnja leta nova mladinska društva, ki zasledujejo namen, mladino telesno okrepliti in duševno izobraziti, toda za telesno okrepitev naj skrbijo pred vsem v vojaški obliki in tudi dušna izobrazba je naj nekaka predizobrazba za vojaški stan. Zato tudi vojaška uprava ráda pripuščal da častniki prevzamejo v teh organizacijah vodilna mesta. Skratka lahko rečemo, delovanje novih nemških mladinskih organizacij je nekoliko resnejše in pametnejše kakor navadne otroške vojaške igre. Najbolj znana društva te vrste so: Pfäffinder (potosledi), Wandervögel (ptice selivke), Wehrverein (brambno društvo) itd. Taka društva lahko rastejo v vzduhu nadutih Prusov, ki misljijo, da so sedaj gospodje celega sveta in da morajo vsi Prusi do majhnih otrok v zibelki biti oboroženi, ako hočejo obdržati svoje gospodarstvo.

Nam Slovencem ni treba posnemati prusko-nemških prizmojenosti. Kar je dobrega v označenih pruskih mladinskih organizacijah, to itak ponujajo že telovadni odseki našega Orla in mnogoštevilna naša izobraževalna država. Le eno sredstvo, ki je uporabljajo Nemci ravno v naznačenih organizacijah, bi rad podčrtal ter priporočal našim slovenskim organizacijam, da se ga poslužujejo. To so ponjeni izleti. Orli kakor izobraževalna društva se jih lahko poslužujejo.

Ponjeni izleti! Ko gredo mimo travnikov, ponovno prirodoslovje, govorijo o namakanju travnikov, si razlagajo umetna gnojila; med njivami se pa učijo o kolobarjenju, o izmenjavanju in pridobivanju semen ter o pomanjkanju učitelja za poljedelstvo na Slovenskem Štajerju; v vseh proučujejo, ali so stanovanja proti jugu ali vzhodu obrnjena, ali so hlevi novodobni ali stari škodljivi, in opazujejo, koliko so izdali klice po pravilnih gnojiščih; v gozdu bo seveda dobilo gozdarstvo svoje mesto, v vinogradih vinogradskega itd. Kjer je voditelj najbolj podkovan, tam bo tudi kajpada največ govoril. Sicer pa se je treba že prej temeljito pripraviti na pot, ki se jo misli ubrati. Če je bil prvi izlet dobro pripravljen, bo mladina prosila za nadaljnje izlete. Vzbuđila se ji je ljubezen do narave in želja, da jo dobra spozna. Taki izleti postanejo vir nove izobrazbe in začetek veselega društvenega življenja.

Vse poskušajte! Kar je dobrega, sprejmite!

Mladina, obujaj spomine!

Nekdaj so naši očetje izročali žezlo knezom, da so vladali čez naš slovenski narod. Minilo je 500 let, ko je slovenski kmet zadnjikrat na Gospovskevem poloju ustoličil kneza Slovencev, Habsburžana Ernsta. Od tistega časa Slovenci námamo več teh pravic in še mnogo drugih ne. Ko smo prišli v kraje, kjer sedaj prebivamo, imeli smo celo kneze slovenske krv. Spomine na to lepe in svobodne čase moramo letos prav pridno obujati in rodili bodo med namí krepko narodno samozavest. Naša mladinska društva pri tem delu naprej! Prirejajmo ponjenе slavnosti, na katerih se bo govorilo o ustoličenju koroških vojvod v slovenskem jeziku. Tvarimo za gradivo našemo v dr. Grudnovi: „Zgodovina slovenskega naroda“, ki jo je izdala Družba sv. Mohorja! Mladina naprej!

Za mladeniče.

Za sedanji čas. Dragi mi „Naš Dom“! Vsakokrat, kadar te čitam, se čutim nekoliko olajšanega, kadar zvem iz tebe o gibanju naše mladine. Zatorej Vas prosim, gospod urednik, spremiti tudi moje skromne vrstice, namenjene naši ljudi mladini. Na vseh koncih in krajeh slovenske zemlje se je začela mladina pridno organizirati in si ustavnjavati razna društva. Najbolj pa je mladini potrebna „Sv. vojska“; (vsakteri mora biti njen vreden član) ako bodo mladina trezna, tedaj se bodo polnilne brahne sobe in praznile gostilniške. In to bodo res prava sreča. Razum mladostne udine si lahko udje „Svete vojske“ prihranijo veliko sveto denarja. V resnicu se pa lahko reče „Sveta vojska“, ker njeni vsakteri vreden član, se mora bojevati z vso svojo močjo in silo zoper najhujšega sovražnika, ki pomori na tisoče in tisoče nevrečnih žrtv. Tudi v naši veliko-nedeljski župniji ni boljše. Ko so žganjarji zvedeli o naši trenočnosti, so bili kar v „luftu.“ Grajali so gospoda organista z vsemi lažmi, kar jih trezen človek niti ne more umeti. Na primer: raznašali so po župniji tudi vest, oziroma laž, da je gospod organist krv podraženja šnopsa. Kaj ne, gospod urednik, ali ni tak človek pomilovanja vreden; ali je bilo to tako „grešno“, da, kadar je imel gospod organist zbirko, so se pustile pri raznih hišah protalkoholne knjižice in drugo dobro berilo? Komu ni bilo za knjižico, zakaj jo je pa li vzel? Mirno bi mu jo vrnil in konec besedij! Mislim tudi, da slavni veliko-nedeljski cerkveni odbor ne bo zameril našemu društvenemu voditelju. Zatorej, pošteni župljanji, hittite pod krila „Svete vojske“, kjer ste v varnem zavetju. Z Bogom na delo zo per alkohol! — Velikonedelčan.

Dekliški vrtec.

Spomini. Iz časa, ko sem pokušal v mestih tuje dobrote, ostalo mi je marsikaj globoko vkoreninjeno v srcu. Dovolite mi, drage mladence, da vam povem žalosten zgled zapeljanega dekleta v tujem svetu. — Nekoga nedeljskega popoldne pridruži se mi v graških ulicah neznano dekle. Ogovori me v mili materinščini, kar me je prav srčno razveselilo. Po daljšem razgovoru začne mi tožiti svojo nesrečo. „Služila sem v Spielbergu več let; tam se zagledam v nekega fanta. Ko je ta odšel v mesto, zabil me je seboj. V Spielbergu mi je šlo dobro. Pa samo zavoljo njega sem šla sem in postala tukaj nesrečna. Ko to vidi, me začne sovražiti. Tudi službo izgubim in sebi primerne ne najdem. Oli...“ in bridko zajoka. „Ni mi živet...“ dozdeva se mi, jaz moram narediti konec temu življenu, če drugače ne..., s samomorom. Oh...“ in zakrije plakate oči. Začnem jo tolažiti in povdarij grozo samomora. Toda ona tarna dalje: „Oh, jaz ne morem več..., samo 35 krajevjev še imam, ne stanovanja, ne hiranje, že ves teden se nisem enkrat do sistega najedla.“ — „Ali ne greste nič v cerkev“, jo osuplo vprašam. — „O ja, saj grem, pa molit ne morem. Nekega dne bila sem že tako obupana, da sem iskala že priloznost, utopiti se. Nato grem v cerkev Mariji Pomagaj. Četudi sem samo jokala, bila sem vendar potolažena za nekaj časa.“ Nato začne vnovič razlagati gorje, ki jo je doletoč, in vnovič jokati. Na potu obstane. „Oh, jaz ne morem dalje..., jaz si bom končala življene...“ Potem me spremjam še do mesta ob Kalvariji, tam sva se pa ločila. — Kako je sedaj že njo, ne vem. Dal Bog, da bi nobeni slovenskih deklet ne trebalo kedaj zapeljani tako bridko jokati in zraven skoraj obupati v nadlogah, ki se zlasti v tujem svetu kaj rade pridružijo nesrečnim.

Nedolžnost je twoja največja lepota
In čistost je twoje najdražje blago;
Ohrani jo, deklica, skrbno, da zmota
Posvetna ti nikdar je vzela ne bo.

Za dekleta. Na deželnih kmetijskih gospodinjskih šolah v Repnjah, postaja Vižnarje na Kranjskem, se zaključi zimski gospodinjski tečaj dne 25. aprila t. l. Letni šestmesečni tečaj pa se prične dne 5. maja t. l. in bo trajal do dne 25. oktobra 1914. — Sprejemajo se gojenke, ki so dovršile ljudsko šolo in izpolnile že 14. leto. Učenke ostanejo čelič tečaja v zavodu šolskih sester in plačajo mesečno 30 K za hrano, stanovanje in drugo. Za obračno pohištva in učil je plačati za cel tečaj enkrat 15 K. Prošnje za sprejem je vlagati pri vodstvu šole v Repnjah. Prošnjam je pridejati zadnje šolsko spričevalo, krstni list in zavezno izjavo staršev ali njih namestnikov, da bodo obdržali gojenko skozi celi tečaj v zavodu. Priporimmo, da se uče gojenke teoretično in praktično vsega gospodinstva, kot: kuhanja, šivanja in krojenja, vrgojev otrok, vrtmarstva, živinoreje, dela na polju in računstva pod vodstvom šolskih sester in strokovnih učiteljev dejavnega gospoda kranjskega.

Spromin iz šolskih let. Praznično popoldne. Zamišljeno gledam skozi okno v krasno razsvetljajočo se prirodo. Tam v vrtni gredici bujno cveto živordeči klučki in nad vse mi ljube počne vijolice. A gori po bregovih so kar posuti šopki trobentice. Veselo življenje vlažna povsod. Otroci se igrajo, skačejo in vriskajo, veselče se srečnega, brezskrbnega življenja. Komu bi li ne vzravalo srca pri tem pogledu? I meni se razjasni oko in z veseljem se spominjam raznih dogodkov iz otroških, žal tako hitro minulih blaženih let. Imela sem takrat zvesto, iskreno ljubljeno prijateljico. Vedno sve bili skupaj; marsikako porednost sve učinili in ni bilo skrivnosti, da bi si je zaupal. Cestorat sve zahajali na grajski vrt; njen oče — bil je nameč oskrbnik v gradu — nama je dovolil, zahajati na grajski vrt, čaka na bilo gospode v gradu. To vam je bilo veseljina in sreča! Vsak kotiček sve povohali, vse pretaknili. Po lepo urejenih gredicah sve trgali etvjetice, še rajsi pa — o Evine hčerke — ako naju vrtnar ni videl, jabolke in hruške, ki so tako vablivo gledale v vej dol na naju. A nekoč bi jo kmalu izkupili. Bil je res vroč poletni, oziroma jesenski popoldan. Prisedišči iz soparniške sobe, napotite se takoj na grajski vrt. Vrtnarja, njega sve se najbolj bale, ni bilo nikjer v bližini; gotovo je bil na drugem koncu; zakaj vrt je precej obsežen. Takoj začneve brezskrbno pobirati jabolka, katerih je v obilici ležalo po tleh. Baš se napolne že v torbice, ko zagledam od daleč — oj groza! — vrtnarja, ki se nama urno bliža. Hitro opozorim prijateljico na nevarnost in bežali sive, da se je kar vse kadilo. Urno zavijevje okoli grajske in gled srečo: tam v kotičku tik ograje stoji precej velika pasja hišica. Brez pomisleka se zbaševe notri; takoj se prikaže izva vogla vrtnarja, jezno preteč. A zastonj se je oziral za porednicama, ki so se mu škodljivo smejale v pasji hišici. Počakali vse, da je odšel, potem sva se pa urno pobrala domov. Na vrt sve tudi poslej še vedno zahajale, a jabolka niso nikdar več pobirale; zakaj priznati moram, da nama je tu zgoraj opisani dogodek temeljito pregnal vse skomine do njih. Vrtnar nama sicer tužno pozneje ni nič rekel, vendar sve se ga boli izgibale, zakaj sram naiu je bilo. Vse čitateljice „Našega Doma“ iz srca pozdravlja — Jelka ob Savi.

Nekaj odločkov iz mojega dnevnika. Dne 14. aprila 19... Kako sem danes v šoli jokala! Se seda, me pečejo oči. Ko sem po sv. maši v šolskem poslopju (danes je nameč nedelja) čakala na vajo za igro „Lurška pastarica“, postal mi je dolg čas. A znaš si ga okrajšam, si mislim, s katalogom č. s. Franciške. Ker včeraj popoldne ni skoro nobena nič znala pridroščanja, me je zelo peklo, kakšen red sem dobila. Na svoje veliko veselje takoj najdem svoje ime in, o čuda, „prav dobro.“ Nekaj časa se pregledujem zapisnik, kar se skoro neslišno odpri vrata in, o groza, se pojavi č. sestra! Hitro bacnam katalog po mizi in se delam, kot da brišem prah. Sestra takoj vidi, da ni vse v redu. Začne me ipraševati in privijati, če sem gledala v katalog. Jaz, vsa rdeča, trdim, da ne. A sestra se ne da prepričati in mi nazadnje zagroziti, da, ako se naprej lažem, mi da slab red v vedenju. Po dolgem prigovaranju naposlед priznam in jo prosim odpriščanja, katero tudi dobim. Oh, ti nesrečna laž! Kako imaš kratke nože! Zelo me skrbi, kako se bove jutri gledale s sestro. Ah, naj bo kakor hoče. Lažem pa že nikdar več! — Na veliko soboto drugo leto: Danes sem moralna namesto mame nesti jedila v žegen, kakor pravimo v našem kraju. Skoro sem počila s mega smeha. Ko so bila jedila blagoslovljena, jo dekleta tako hitro uberejo proti domu, da se je kar kadilo. Jerbas na glavah so kar odskakovali; dekleta mislio, katera bo najprej doma, se

še tisto leto omogoči! Pa nesreča nikoli ne počiva, tudi na veliko soboto ne. Ema, gospoško napravljena punca se v prevelikem diru spodnjake, pada, jerbas ji pada čez glavo in iz njega se pa zvali najprvo kolač, potem ajce, hren, dve klobasi, nekaj mesa in potem — barhentasto rdeče krilo. Me druga dekleta v smeh, ona pa vsa rdeča, še bolj kot njena kiklja, se hitro pobriše s tal, poblaže vso ropotijo nazaj, razven jajc, in jo hitro pobriše nam iz pred oči proti domu. Baharija je kmalu ponizana. — Toni T., Zadobrovška.

Sladka gora. Na Belo nedeljo je zakral grob 20letno mladenko Marijo Nunčič. Zgodaj je poseglala smrt v vrste mladega poviškega zboru, ki ji je v slovo zapeljano žalostinko pred cerkvijo in na grobu. Mladence Marijine družbe pa so svoji družbeni tovariši oskrbeli gulinljiv pogrebni sprevod, v katerem je manžica ljudstva spremila mlađo smrtno žrtev na pokopališče, kjer je primeren nagovor zaključil tužno pogrebno slovesnost. — Ko ne pevaš več v zemeljskem zboru, pevaj večno v angelskem koru!

ORLI.

Bratom Orlovem Podravskega okrožja. Orlom na štajerski meji je poverjena velika naloga: odbijati morajo raznovrstne napade, ki Slovencem prete od Nemcev, oziroma nemškutarjev, in raznih protiverških strank, med katerimi je „Štajerčeva“ najbolj strupena. Sam sem že dostikrat videl, da so mladenci tistih družin, v katerih se čita „Štajerc“, najbolj surov, neolikani in „Šnops“ je njihov najljubši prijatelj. Zato, bratje, nikar ne občuje ž njimi, pri njih se gotovo ne bodoči naučili ničesar lepega k večemu surovosti in pijačevanja. Vsak odsek naj gleda, da bodo člani izpolnjevali načela „Zlate knjige“, kajti v vojski morajo biti vsi vojaki ene misli, ako hočejo dosegči venec zmage. Tudi bi bilo svetovati, da bratje predsedniki raznih štajerskih odsekov pregledajo svoje vrste, ali ni morebiti v njih kakšnega izdajalca. Kaj naj store ž njimi, je jasno. — V „Mlačnosti“ vedno čitam, da imajo okrožja posebne seje, h katerim so pozvani vsi okrožni odseki. Želeti bi bilo, da tudi pri nas uvedemo okrožne seje, h katerim bodo pošljali odseki svoje zastopnike. Tako bo rastla naša edinost in ž njo naša nezljomljivost proti sovražnikom. To želi — Orel z Dravskega polja.

Društveni glasnik.

Braslovče. Tukajšnje okrožje Dekliških Zvez je imelo v nedeljo, dne 5. aprila, svoj občni zbor. Zastopane so bile vse zvezne razven gomiliske. Bile so tudi zastopnice iz Pake. Otvorila je zborovanje ter v navdušenih besedah pozdravila vse navzoče predsednica okrožja Terezija Šketa iz Braslovč. Tajica Zofija Lukman iz St. Jurija ob Taboru je podala poročilo o delovanju, iz katerega smo spoznali, da je to okrožje eno izmed najdelavnješih na Stajerskem. Slavnostni govornik, preč. g. dr. Hohnjec, je nam jasno dokazal, da je glavni namen dekliških organizacij, vzgojiti dekleta za to, k čemur jih že usposablja ženska narava, namreč za socialno delo, med katero spada skrb za zdravje, poskrb za bolnikov, skrb za snago in lepoto domačega kraja ter krepost slovenskega ljudstva. Narodno-obrambno delo je tista točka, ki ji Dekliške Zvezze morajo posvečevati glavno skrb. Sklep današnjega občnega zboru naj bo, delati na to, da se tudi pri nas v večjem številu osnujejo podružnice Slovenske Straže. Pzdravje je prinesla tudi zastopnica Dekliške Zvezze iz Vrnskega, Marija Salamon, katera nam je v lepem govoru orisala, kakšna naj bo naša prijaznost proti našim ljudem in nasprotnikom. Kartina Baumgartner je svarila mladenke pred jezičnostjo, naj bi se odstranila zlasti navada, da ne bi dekleta ob nedeljah in pa praznikih postajale pred cerkvijo. Vodnik Marija pozdravila mladenke v imenu braslovčeve Dekliške Zvezze ter razpravila na to, da je namen naše organizacije: prvič ohraniti in oživiti med namenovo pravico, drugič dobiti nam potrebno izobrazbo, tretič vnesiti dekleta za poštano v krepostno življenje, četrči voditi nas k skupnemu delu v blagor naše domovine. H koncu je se predsednica, ki je vodila zborovanje, vabilo vse brez izjeme pod ta prapor, kajti le tukaj najdejo izobrazbo, pravo veselje in pravo zavaro in da je srečna tista mladenka, katera spozna prelep način in pomen naših Dekliških Zvez. Zahvalila se je na vsočim, zlasti preč. g. dr. Hohnjecu, domačim č. gg. duhovnikom ter zelela vsem zvezam in vsaki posebej vse najboljše.

Šmartin v Rožni dobi. Če že drugod ne povsod, vsaj v naši D. Z. vendar tudi pri nas napredujemo. Vedno nas je več. Tudi „Slovenski Gospodar“ že prihaja v vsako boljšo hišo. Naj poročam iz našega društvenega delovanja v preteklem četrletju vsaj najvažnejše. Shod smo imele v cerkvi in društveni sobi za vsak mesec. Veselo smo tukaj poslušale navduševalne govorčke za nedolžno in pobožno življenje, zlasti za pravo ljubezen do Ježusa in Marije. V tem smislu so lepo govorile Ciglek, Pečnik in Kovač Anica. Pri božjem grobu smo obo dni po štiri belebolečne molile, pri veselem vstajenju pa naš je bilo opletenih, z gorečimi svečami, gotovo črež sto. Na zadnjem sestanku, dne 13. aprila, smo zopet slišale mnogo podučnega za našo zemeljsko srečo. Pečnik Julka nas je vnenama celo za abstinenco, in

Močnik. — Dne 8. svečana je bil prvi shod naše D. Z. Spored: pesem „Veš o Marija“; č. g. vodja otvor shod in pozdravi novo-ustanovljeno D. Z.; pozdrav predsednice; kaj je D. Z. in kako morama živeti v edinstvu, govori Kristina Močnik; O plesu, govori Barbara Korbar; Šaljivi dvogovor „Pust in pepelica“ ste imeli Ana Dolinšek in Jozefa Urbajs, kateri je povzročil obilo veselja in smeha, zlasti ker ste se govornicu govoru primereno obnašali. Č. g. vodja se zahvali za prireditev in navdušuje, da bi se še v obilnem številu udeležili shoda in shod se zaključi z raznimimi pesmi. — Dne 8. suša se je vršil drugi shod ker je bil č. g. voditelj zadržan, otvor shod predsednica; podpredsednica M. Orožen opisje živahnega delovanje D. Z. po naši mili domovini; Ter. Vrbnik deklamira „V peplični noči“; Jozef Urbajs govori: Zakaj smo si ustanovili D. Z.; Ana Dolinšek deklamira: Velik ljubezen do Boga in do samote; predsednica M. Grešak govori o gospodinjstvu; Jozef Urbajs deklamira: Slov. zemlja; Barbara Korbar in M. Golouh ste uprizorili dvogovor „Najlepši kin“ tako ganljivo, da se je solzilo marsikatero oko dobrih matic, katere so se udeležile našega shoda. S pesmijo „Jaz sem Marijina hči“ se shod zaključi. — Vidite, tudi Dolanke smo se vzbudile in gremo naprej po začrtani poti. Prihodnji sestanek bo na belo nedeljo. Pridite v obilnem številu! — Tujica.

Rajhenburg. Na Joželovo popoldne se je vršil drugi sestanek M. Z. Predsednik Franc Pribičič podeli besedjo Jož. Pergerju, ki opominja zbrane k trenemu življenju. Ne v pisanosti in razuzdanosti, ampak v poštem delu iščimo svojo sreco. Domovina nas komaj pričakuje, glejmo torej, da se ne bo v nas goljufala! Avgust Fabjančič poziva vse k odločnosti. Ne bojmo se nasprotnikov, pridobivajmo v svoje vrste novih članov. Avg. Dular deklamira orlovsko himno. Alfonz Levičar povdinja, kako potrebna je mladenčku izobrazba. Slabo liberalno časopisje stoji laži okrog in vijame mnogo nevednežev na svoje limanje. In da mladenčki razkrinka in spozna njih zahrbno delovanje, mora čitat dobre knjige in časopise in se udeleževati koristnih predavanj, kakoršne prireja M. Z. — Začetek je torej storjen. Mladiči rajhenburški, na plan! Pot vam je začrtana, stopajte pa njej v enotnem koraku, brez strahu, odločno! Na pesemico naših nasprotnikov pa se ne ozirajte, temveč še pogurajte in delujte po geslu: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

Rajhenburg. Drugega mesečnega sestanka naše D. Z. se je udeležilo nad 100 mladenčkov. Predsednica otvorila zborovanje ter se spominja raje Terezije Krejan, vnete članice D. Z. in zaklice „slava“ njenemu spominu. Govorile so: Skoberne Marija o pobožnosti, Strnad Roza o zdravilu zoper nevoščljivost in o navdušenosti za izobrazbo, Valent Roza deklamira Slomškovo pesem „Čas“, Pavlič Marija, kako naj posnemajo mladenčke Marijino ponižnost, Benc Antonija o trajnih poslušalkah pri dekliskih sestankih, Suhar Amalija deklamira pesem „Zvonček ob potoku“, ki kliče naravo k novemu življenju, pa tudi mladenčki k novemu delovanju. H koncu še pozivlje predsednica vse navzoče, naj se oklenejo družbe sv. Mohorja in krščanskih časopisov, in zaključi sestanek, katerega so se vse mladenčki udeležili v velikim zanimanjem. Govor predsednice o trojnih poslušalkah pri sestankih Dekliške Zveze bode priobčen v mladinskih prilogi „Naš Dom“, če ne bo imel gospod urednik preveč dopisov. Prihodnji sestanek se naznameni vsem pravčasno!

Konjice. Kako se gibljemo v Konjicah? Glede ljužskega gibanja v preteklem letu 1913 poročamo naslednje: Rodilo se jih je 118, umrlo jih je 93, poročenih je bilo 24, oklicanih 38 parov, sv. obhajil se je razdelilo 75.000. V letošnjem predpustu je bilo 14 parov poročenih in 17 oklicanih. Umrlo jih je pa 17. — Glede družvenega življenja in gibanja poročamo naslednje: Na novega leta dan je imelo Bralno društvo lepo priredebitve, katera je bila lepo obiskana. — Fantje so uprizorili prav Šaljivo enodejanko: „Za letovišče“. Tuji prizor: „Mati in njena deca“ z lepo orlovsko budnico in koračnico, se je lepo obnesel. Fantje — bodoči Orlji — so imeli dva dobro obiskana sestanka s petjem in s poučnim vspredrom. — Dekliška Zveza je imela 2. svečana občni zbor, na katerem si je izvolila v odbor vrle prvoboriteljice za organizacijo konjiških deklet. Obenem se je vršil prvi poučni sestanek z zanimivim vspredrom. Posebno važno je bilo predavanje Marije Lamutove: Spoznavanje narave ljudi in občevanje z njimi: občevanje s sangviniki, in Terezije Solar: O skrbi za zobovje. Tudi druge točke so bile dobre, n. pr. prizor: „Sirota“, deklamovali: „Narobe svet“ in „Vse za vero, dom, cesarja. Tudi Rak Micika je dobro govorila o potrebi napredka v gospodarskem, pa še posebno v duhovnem oziru. Potem so še imela dekleta svoj sestanek 1. marca. To zborovanje je bilo prav zanimivo in mično. Nastopile so: Tereza Jevšenak: Glasni zvonček naše vesti, Tereza Arbeiter: Kako naj goji slovenska deklica ljužbenem do domovine in do slovenskega jezika, Tereza Lamut: Piskovec, Tajnikar Viktorija: Tri sestre, Jula Kumer: Veliki pomen družvenega življenja, in Jula Švab: Sveta vojska, Tereza Jevšenak: Bedak — dogodnika, Franca Godec: V tem znamenju bodeš zmaga. — Kakor razvidno, se naša mladina pridno giblje.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Prelep dan je zopet imela naša Marijina družba na praznik Marijinega oznanjenja, dne 25. Šušca. V našo družbo je bilo sprejetih 14 deklet, ki so naredile obljubo in se na novo posvetile Brezmadežni. Zjutraj smo imela skupno sv. obhajilo in k božji misi smo pristopile s svetinjicami. Popoldne pa so bile pete lavretanske lititane in slovenski sprejem novih udov v našo družbo. Da se dekleta zavedajo svoje naloge, kažejo pred vsem dobro obiskani društveni shodi in pogosto prejemanje sv. obhajila. Tako dekleta ostanimo stanovitne in pridobivamo še nepokvarjene naše tovaršice za Marijino družbo. — Mladiči pa spijo zimsko spanje, mogoče jih še ogreje spomladansko solnce, da posije žarek čednostnega življenja tudi v njihove vrste. Fantje, vzdržite se, zapustite grdo žganje in začnite treznožno življenje! — Pohorjanica.

Ribnica na Pohorju. Polletno poročilo o delovanju D. Z.: I. sestanek dne 19. oktobra 1913. Predsednica Papca Zapečnik otvori zborovanje. Micka Ričnik govori o delovanju v Dekliški Zvezzi, Pepca Ričnik o poštem razveseljevanju mladine, Malci Miklavc o značajnosti, Katica iklavc deklamira pesem „Sveta Marjeta.“ K skepu nam č. g. duhovni voditelj razloži pravila in namen D. Z. — II. sestanek dne 16. novembra. Predsednica priporoča redno obiskovanje sestankov, na katerih slišimo toliko navdušenih govorov naših tovaršic. Maria Verdin deklamira pesem „Junaške Blejke“, Julka Ričnik govori o slogi, T. Pušnik o čednostnem življenju, Pepka Miklavc o poštem življenju mladine. — III. sestanek. Dne 30. novembra je uprizorila D. Z. v. g. župniku za god igro „Tri čudovitne rože.“ Vl. gospod župnik so se gnijeni v prisrčnih besedah zahvalili za čestitko in obljubili, da bodo tudi zanaprej naklonjeni naši mladini. — IV. sestanek dne 26. decembra. Veronika Helbl deklamira Gregorčičevu „Rabeljsko jezero“, Alojzija Hafner Medvedovo „Očetova smrt“, Pepca Ričnik govori o boječnosti, Lenka in Pepca Miklavc uprizorita dvogovor: „Zakaj k Dekliški Zvezi?“ — V. sestanek dne 18. januarja 1914. Predsednica v svojem govoru postane med našo ljudstvo največ nesreč, ga delata nezadovoljnega v ubogega.

In zagovarja najbolj hvaležne. Mima Kamenšak govori o pobožnosti do presv. srca Jezusovega, Maika Miklavc deklamira Gregorčičevu „Nevesto“, Pepca Drzečnik govori o ženski in alkoholu. — VI. sestanek dne 10. februarja. Angela Miklavc deklamira Medvedovo „Smrti prerok“, Maria Verdin govori o cistoti, Marija Vajdner deklamira Gregorčičevu „Kmetski hisi“, Maika Miklavc govori o poniznosti. Nove odbornice se izvijo, oziroma potrdijo. — VII. sestanek povodom občnega zbornika Bralnega društva dne 1. marca. Angela Miklavc deklamira Simona Gregorčiča „Jefejevi prizgo“, Micka Ričnik pojasni imenom Dekliške zveze. Pepca Zapečnik in Micka Medved uprizorita Silvin Sardenkovo „Slovensko lilio.“

Brezno ob Dravi. V nedeljo, dne 22. marca, po rani sveti maši, je naš neutralni poslanec gospod dr. Verstovšek polnostevilno zbranil možem in mladenčcem te skrite farice pojedno tolmačil vodopravne zadeve s posebnim ozirom na Zadravje, kjer živi skoraj vse ljudstvo z lesom in rabi Dravo prosti zlasti spomladi in jeseni. Do najvišje gosposke zastope na odločno življenske koriste kneta in delavca proti vsiljivi veleindustriji. Mladičem je prepričevalno razložil glavne lastnosti dobrega fanti: bodi veren, ponosen, zavesten, pogumen, trezen, vesel in učinkljiv! Očetom je gorko k srcu govoril o nujni potrebi prave stanovske izobrazbe in o veliki koristi krščanske vzgoje. Zlate besede so segle hvaležnim poslušalcem globoko v srce. Matija Krajner predava: „Ne vzdihuj!“ (Bogoliub 1908).

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Mladičnička Zveza je dne 15. marca imela svoj sestanek; udeležilo se ga je 38 mladenčkov. Sklikal ga je naš novi voditelj čestiti gospod Ivan Hribar, in nam obljubil, sklicati ga vsak drugi mesec. Mladiči, le krepko naprej!

Sv. Ana v Slov. gor. Naše Bralno društvo še prav lepo napreduje; pa napredek bi bil še uspešnejši, če bi imelo za to potrebne prostore, kakor jih imajo naši sosedje. Pri nas bi šlo vse bolj žaltavo, ker smo na hribu, kamor še nihče za drag denar nerad pelje, ne da bi nam kdo zastonj kaj peljal. Lesta je malo, opeke blizu ni dobiti, denarja je malo; na meji smo, braniti bi se moralni, osobito sedaj, če — Bog nas varuj! — dobimo Sulterajn; radi bi nas žive požrli. Treba je torej, da začnemo resno misliti na svoj obstanek. Dobro misleči slovenski farani anovski, ki lahko kaj utrpite, pomagajte nam do Družvenega Doma, če drugega ne bomo mogli, bo pa lesen. In vi domačini, ki prebivate v tujini, žrtvujte se za nas, bodisi v kakršnikoli obliki; za vse vam bomo hvaležni!

Iz Veržaja. (Glas mladine.) Med tem, ko je zajemala mladina širom slovenske domovine izobrazbe v društvenih in telovadnih odskih, tudi Veržje nismo zaostajali. Zahajali smo v protestu času marljivo na naše Marijaniče, kjer se nam odprtih rok deli izobrazba, blažeča duha in srce. Tu je postal zadnji čas sredotok naših misli, pravo središče življenskega mladenčkega sestanki, kjer se nam razlagajo prekoristni nauki in rešujejo potrebna vprašanja za krščansko življenje. Kako blažilno vplivajo na dozvetna mlada srca gledališke predstave, katere smo pričrjali v zimskem času. Na razpolago nam je tudi knjižnica — sicer mala, ker je še ustanovljena — iz katere pa tem srčneje črpano novih življenskih moči, razvedrila in izobrazbe. Vsako nedeljo imamo kaj novega, vedno pade kako zdravo zrno na ledino naših srce, ki bo vskliklo, rastlo in rodilo sad. Naša mladina čuti potrebo izobrazbe, zaveda se, da živimo v električni dobi napredka, v kateri nista več moderne ponocanje v snops; ve pa tudi in je globoko overjena, da prava izobrazba temelji na trdnih podlagah za krščansko življenje. Zato nam je prva skrb blažilna izobrazba srca. Podobne misli je izrazil meščana v državnih štajerskih slovenskih mladincem gospod dr. Hohnjec na zadnjem gospodarskem tečaju v Marijaniču. Mladina, ki je obiskovala tečaj povsem marljivo, gotovo ni pozabilka besed gospoda govornika, svarilno glasečih proti čitanju slabih knjig in časnikov. In brez dvoma je našel globok odnevni v sredih vrle mladine opomin: slabih časnikov se je bolj varovali, kakor strupenih studenčev! Tudi predavanje našega dičnega apostola abstinence, gospoda dr. Kovačiča, ni bilo brezvpešno. Mladina, kakov se čuje, je dobila vsaj gnjus pred žganjico in stud nad nezmemnim popivanjem in to je za prvi začetek veliko. Nadejamo se, da bo gojila kal treznosti, nadaljajoč začeto pot omike, pod gesлом: vse za vero, dom, cesarja, Sveti Alojzij, katerega si je izbrala kot zavetnika, stopivši na praznik Marijinega oznanjenja v njegovo družbo, ji bodo vzor, da ohranili lilijski cvet čistosti, brez katerega je prazno delo naše mladosti. Le v poštem sreču je pravo mesto, kjer se more uspešno razvijati rast krščanske ideje. Naj nam ponadno solnce zasipte novih moči, vsestranskega napredka; le potem bo rešena slovenska mladina in naša domovina bo zagotovljena boljša bodočnost.

Govorniške vaje.

Kako se dajo tožbe med našim ljudstvom preprečiti, ali vsaj zmanjšati?

Govoril E. M.

Ni ga menda med dekleti in mladenčki, ki se zanimajo za napredek in izobrazbo in blagostanje našega ljudstva, ni ga nobenega, ki bi ne spoznal, kako strašna kuga za naše kraje so različne tožbe. Saj je piscul tega članka in še marsikatu drugemu v njegovih bližini znano, da je rekel eden najboljšeješki advokat v trgu F., da so ljudje v okolici za njega najboljše molzne krave. Koliko stotakov in tisočakov težko pridobiljenega denarja, denarja, na katerem visi marsikaka kapljica bridekoga dela in skrb, gre v žep odvetnikov! Veliko dobrega v gospodarstvu in gospodinjstvu bi se naredilo lahko s tem denarjem! Cele dedične, cela posestva gredo v tuje roke zavoljo tožb, cele občine se zadolžijo za nedogleden čas po tožbah. — V Murščaku, v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici, stoji velikanska vinska klet in prav ponosno gleda po Murščanskem polju, proti Ljutomeru in Radgoni; to je vinski hram dr. Ploja, zidal ga je njegov sedaj že pokojni oče, ki je bil takrat odvetnik v Ljutomeru. Pa se pelje neki dan več kmetov iz Ljutomeru proti Radgoni in naenkrat zaklje eden: „Glejte, glejte, kakšno zidanco si je g. dr. Ploj postavil!“ Mu pa hitro eden tako-le odgovori: „Kaj, dr. Ploj si je to postavil? To smo odvetnik postavili mi murščanski kmetje, ki smo mu s tožbami denarje nosili!“ In prav je imel mož s svojim odgovorom. Samo da odgovor ni veljal samo njegovim tovaršim, ampak velja pa vsem slovenskim kmetom, ki se tožajo. Koliko gorja nastane radi toži! Koliko nesreča prinesejo našemu ljudstvu! Tožbe so oropale človeška srca sladkega miru, nagnale so mir in ljubezen iz slovenskih hiš, iz celih občin, iz celih župnij; tožbe so krive, da se sovražijo ljudje potem večkrat do smrti in še po smrti sega v grob jeza in sovraživo. Ne govorim na tem mestu še o nesreči, v katero vrzejo človekovo dušo, kateri Bog ne more odpustiti, če ona ne odpušča. — In koliko kritih priseg imajo na vesti tožbe?

Tožbe in pisanje sta dve zveri, ki prinašata dandanes med našo ljudstvo največ nesreč, ga delata nezadovoljnega v ubogega.

In tega pa spoznamo, kako velikega pomena je delo in prav, s katerim bi se tožbe kolikor mogoče preprečile. Svet, ka-

rošen je, ne bo mogel pač nikdar živeti brez tožb. Pa zmanjšati se dajo na vsak način.

Poščimo torej nekaj pripomočkov, s katerimi bi se lahko izognili ljudje tožbam in prepričamo. Najboljši pripomoček, da se varuje človek tožb, je lastno poštenje; pri tem pa ni dovolj, da je človek samo na zunaj, na videz pošten, ampak naše srce, naš znotranjo prepričanje mora biti tudi pošteno, naš duh se mora strinjati z zunanjim poštenim ravnanjem. Vse to se pa bo zgodilo, če se bomo ravnali po tistih postavah, katere je že pred kaki 3500 leti dal človeku najvišji postavljalec, Bog, po 10 zapovedih božjih. Tako popolnih postav ſe ni dala nobena država svojim podložnikom, takih ſe ni naredila nobena poslanska zbornica; ta ſe postave, katere imajo svojo veljavlo za ves svet, za ves čas, dokler bo rabil človek postave. Te postave pa so tudi, ki bodo nas in našega bližnjega obvarovalo vedno pred nesrečo; če se bomo ravnali po teh postavah, ſe ne bomo zapletli lahko v tožbe in prepire.

Ker pa najboljši ne more živeti v miru, če se ne poljubi hudobnemu sosedu, zato moramo iskat ſe drugih pripomočkov, da se lažje ognemo tožbam in ti pripomočki so:

1. Reden in v sestavu na sestavu z drugimi.

Marsik kupuje pri tem ali onem trgovcu, ima tega ali o-nega delevaca, obrtnika, ima hlapce in dekle; pa je tako len, da si ne zapiše vedno vsega, ker se mu zdi, da si mora zapomniti vse brez papirja; več časa nima obračuna s trgovcem ali z delevci ali posli, in ko nazadnje račun vendarne mora biti, je prepir tukaj! Vse to bi lahko izostalo, če bi si obe stranki vse načinno zaznamovali in vsako leto imeli obračun. Pa to se ne zgodidi; če sili ena stranka, pa drugi zameri. Kdor je pa pameten, ſe za take zamere ne bo nič brigal, ker ve, da drugače nastane lahko ſe vse kaj hujšega. „Boljša prva zamera, kakor zadnja.“

2. Zahodna v sestavu na sestavu z drugimi.

Kako neštevilne so tožbe, ki nastanejo, ker ljudje ne zahtevajo pobotnic. Človek plača, pa ne zahteva pobotnice, nasprotina stranka pa pozabi na to — ali sama rada ali ne, to je vse eno — zahteva plačilo zoper in posledica je prepir, tožba, sovražstvo. In kdo je krije? Lenoba ali pa večkrat tudi napačen in pa neumnen strah pred zamerom. Kaj pa si bode trgovci ali sosedi misili od mene, če zahtevam potrdilo? Nič ſi ne bo slabega misili, če je pameten in pošten! Če pa ni, pa je še stokrat boljše, da si pobotnico zahteva. Drug